

BIULETYN

**STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW
POLSKICH**

III AKADEMIA KARTOGRAFII I GEOINFORMATYKI

**WYDANIE OKOLICZNOŚCIOWE
NR 28
CZERWIEC 2019**

WROCŁAW

Biuletyn Stowarzyszenia Kartografów Polskich, ISSN 1509-8001

Wydawca: Stowarzyszenie Kartografów Polskich

al. Kochanowskiego 36, 51-601 Wrocław

tel. (71) 372-85-15, fax. (71) 345-91-05

e-mail: kartografia@pwr.edu.pl

www.polishcartography.pl

Redaktor: Jan Krupski

Redaktor zeszytu: Jakub Łuczak

Współpraca redakcyjna: Joanna Bac-Bronowicz, Jerzy Ostrowski, Roman Janusiewicz,

Waldemar Spallek

Projekt emblematu SKP: Stanisław Rogowski

Druk: KOPLAND, Drukarnia cyfrowa, Wrocław

© Copyright by Stowarzyszenie Kartografów Polskich, Wrocław 2019

Spis treści

<i>Koleżanki i Koledzy Kartografowie!</i>	4
III AKADEMIA KARTOGRAFII I GEOINFORMATYKI „MAPY W GEOPORTALACH”	
Program Konferencji	7
<u>Referaty</u>	
Wiesława Żyszkowska <i>Mapa jako obraz cywilizacji</i>	9
Tadeusz Chrobak, Joanna Bac-Bronowicz <i>Zmodernizowane odwzorowanie zwięzające w siebie St. Banacha na usługach cyfrowej generalizacji geometrii obiektów</i>	9
Stanisław Biernat, Tomasz Targowski <i>Model miasta – bez ETL ani rusz</i>	10
Michał Kursa <i>Wykorzystanie danych projektu OpenStreetMap w portalach mapowych e-mapa...</i>	11
Jakub Kuna <i>Działanie geoportalu w orientacji obiektowej na przykładzie odsłon tematycznych hGIS Lublina</i>	12
Iwona Nakonieczna <i>Cyfrowe mapy tematyczne jako element treści Geoportalu Dolny Śląsk</i>	13
Katarzyna Ciećko <i>Oczy i dane przestrzenne szeroko otwarte – dokąd zmierzamy</i>	13
Dariusz Gotlib <i>Wpływ czwartej rewolucji przemysłowej na rozwój kartografii</i>	14
Bartłomiej Bielawski <i>Nowa metodyka oceny rozdzielczości danych przestrzennych</i>	15
<u>Postery</u>	
Małgorzata Szadkowska <i>Przestrzenne Dane Statystyczne w Systemie Informacyjnym Państwa</i>	15
Radosław Cellmer, Marta Felczak <i>Zastosowanie oprogramowania QGIS do analiz przestrzennych</i>	15
Andrzej Kwinta, Joanna Bac-Bronowicz <i>Analiza geometrii obiektów 2D z wykorzystaniem wielokątów foremnych</i>	16
Jakub Łuczak, Adrian Kulik <i>Rekonstrukcja historycznego planu miasta w oparciu o archiwalne opracowania kartograficzne oraz dane państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego</i>	17
Koniec części konferencyjnej	
Laureaci Medalu SKP:	
prof. dr hab. inż. Tadeusz Chrobak	18
mgr Jerzy Ostrowski	20
prof. dr hab. Jacek Pasłowski	22
dr hab. Wiesława Żyszkowska, prof. UW	23
Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kartografów Polskich za 2017 r.	26
Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kartografów Polskich za 2018 r.	28
Uchwała Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kartografów Polskich z dn. 6 sierpnia 2018 r.	31
Uwagi Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kartografów Polskich do zmian ustawy PGiK	33
Uwagi Zarządu Głównego Stowarzyszenia Kartografów Polskich do projektu rozporządzenia w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii	45
Statut Narodowego Komitetu ds. Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej	50
Sprawy członkowskie	53

Koleżanki i Koledzy Kartografowie!

Nasz pierwszy wstępniak 20 lat temu zaczynał się tak:

„Zarząd Główny Stowarzyszenia Kartografów Polskich z satysfakcją pragnie poinformować o powstaniu ogólnokrajowej organizacji zrzeszającej osoby zawodowo związane z działalnością w dziedzinie kartografii. Po wieloletnich dyskusjach na temat powołania takiej organizacji, jej nazwy, celów i zadań, usytuowania wśród innych pokrewnych organizacji oraz wielu innych drobniejszych problemów w dniu 4 marca 1999 r. zapadła decyzja o utworzeniu stowarzyszenia i podjęciu wszelkich działań w celu jego rejestracji. Los był w tym przypadku nieco przekorny – na ten dzień organizatorzy seminarium poświęconemu nauczaniu Systemów Informacji Geograficznej zaprosili do Wrocławia przedstawicieli Komisji Kartograficznej Polskiego Towarzystwa Geograficznego oraz Sekcji Kartograficznej Stowarzyszenia Geodetów Polskich w celu przedyskutowania pilnych spraw związanych z nowelizacjami ustaw o prawie geodezyjnym i kartograficznym oraz o prawie autorskim. Ta dyskusja nieoczekiwanie zaważyła mocno nad całym programem zebrania i jej skutkiem była decyzja o powołaniu Stowarzyszenia Kartografów Polskich. Wyłoniony Komitet Założycielski prowadził prace przygotowawcze do formalnej rejestracji Stowarzyszenia, która nastąpiła w dniu 12. lipca 1999 r. we Wrocławiu. Polscy kartografowie uzyskali swą autonomiczną organizację a Polska dołączyła do grona państw posiadających swe narodowe organizacje skupiające kartografów”.

A wstępniak 10 lat temu:

„Nieubłaganie szybki upływ czasu sprawił, że oto nasze Stowarzyszenie ma już 10 lat. Nie jest to dużo, ale wystarczająco wiele, aby spróbować podsumować dorobek działalności na rzecz środowiska polskich kartografów. Okazją ku temu jest odbywająca się w październiku 2009 r. III Zawodowa Konferencja SKP, nieodmiennie poruszająca problemy naszego zawodu. A problemy te narastają za sprawą trudnych zmian (...) systemowych i technologicznych w geodezji i kartografii”.

Na co zwracamy szczególną uwagę dziś?

Nadal te same poważne wyzwania dla naszego kartograficznego środowiska: proszę przeczytać nasze listy do Pana Ministra dotyczący projektu rozporządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii i projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne. W opiniach tych przedstawiamy szczegółową analizę zapisów nowelizowanych aktów prawnych proponując rozwiązania, dzięki którym będzie można utrzymać dotychczasowy rozwój geodezji i kartografii lub szerzej geoinformacji w Polsce.

A co możemy napisać o czasie, w którym świętujemy dwudziestolecie SKP?

Kartografia jest i pozostanie ważnym narzędziem, przez które dane mogą być interpretowane przestrzennie. Techniczne sposoby prezentacji danych będą musiały być rozwijane równolegle

z postępowaniem w przetwarzaniu informacji. Nowe metody interpretacji i przedstawiania danych w znaczący sposób przyczyniają się do informowania społeczeństwa, w tym decydentów, a kształtowanie rozszerzonej rzeczywistości wirtualnej pozwoli ludziom na interakcję z informacją w nowy sposób.

Czyli nasz zawód jest i będzie potrzebny. Życzymy więc wszystkim kartografom, miłośnikom kartografii i przyjaciółom kartografów, aby przyszłość przyniosła nam wszystkim radość i zadowolenie z pracy, zdrowie, szczęście w życiu prywatnym oraz dużo następnych wspólnych spotkań.

Joanna Bac-Bronowicz

**STOWARZYSZENIE KARTOGRAFÓW POLSKICH
POLITECHNIKA WROCŁAWSKA
POLITECHNIKA WARSZAWSKA
KOMISJA GEOINFORMATYKI POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI**

III AKADEMIA KARTOGRAFII I GEOINFORMATYKI

Mapy w geoportalach

Wrocław, 11-12 czerwca 2019 r.

III AKADEMIA KARTOGRAFII I GEOINFORMATYKI

PROGRAM KONFERENCJI

wtorek, 11 czerwca 2019 r.

Kompleks GEO-3EM, Wrocław, ul. Na Grobli 13, sala 2.10.2

8.45 - 9.45 rejestracja uczestników

10.00 - 14.00 **Szkolenie Głównego Geodety Kraju**
Wykorzystanie danych przestrzennych PZGiK w rozwoju społeczeństwa informacyjnego

Hotel im. Jana Pawła II, Wrocław, ul. św. Idziego 2

14.30 - 15.30 *Obiad*

15.30 - 17.30 Sesja 1. Prowadzący: Waldemar Izdebski, Dariusz Gotlib
Ewa Krzywicka-Blum *Kartografia wczoraj i dziś*
Wiesława Żyszkowska *Mapa jako obraz cywilizacji*
Tadeusz Chrobak, Joanna Bac-Bronowicz *Zmodernizowane odwzorowanie zwięzające w siebie St. Banacha na usługach cyfrowej generalizacji geometrii obiektów*

Stanisław Biernat, Tomasz Targowski *Model miasta – bez ETL ani rusz*
Przerwa kawowa

17.30 - 18.30 Sesja 2. Prowadzący: Ewa Krzywicka-Blum, Robert Pajkert
Wręczenie medali im. prof. Andrzeja Makowskiego za istotny wkład w rozwój kartografii

Prezentacja uczestników konkursu **Internetowa Mapa Roku**

18.30 - 19.30 **Zebranie SKP** nt. reprezentacji Polski w MAK

19.30 **20. urodziny SKP**

Wręczenie nagrody Stowarzyszenia Kartografów Polskich im. Krzysztofa Buczkowskiego za najlepszą internetową mapę roku oraz nagrody Głównego Geodety Kraju

środa, 12 czerwca 2019 r.

Kompleks GEO-3EM, Wrocław, ul. Na Grobli 13, sala 3.10

9.15 - 11.00 Sesja 3. Prowadzący: Tadeusz Chrobak, Robert Olszewski

Pikoprezentacje posterów:

Małgorzata Szadkowska *Przestrzenne Dane Statystyczne w Systemie Informacyjnym Państwa*

Radosław Cellmer, Marta Felczak *Zastosowanie oprogramowania QGIS do analiz przestrzennych*

Andrzej Kwinta *Analiza geometrii obiektów 2D z wykorzystaniem wielokątów foremnych*

Jakub Łuczak, Adrian Kulik *Rekonstrukcja historycznego planu miasta w oparciu o archiwalne opracowania kartograficzne oraz dane państwo-*

wego zasobu geodezyjnego i kartograficznego

Prezentacje referatów:

Michał Kursa Wykorzystanie danych projektu OpenStreetMap w portalach mapowych e-mapa

Jakub Kuna Działanie geoportalu w orientacji obiektowej na przykładzie odsłon tematycznych HGIS Lublina

Iwona Nakoneczna Cyfrowe Mapy tematyczne jako element treści Geoportalu Dolny Śląsk

Katarzyna Ciecško Oczy i dane przestrzenne szeroko otwarte - dokąd zmierzamy

Jakub Łuczak, Adrian Kulik Rekonstrukcja historycznego planu miasta w oparciu o archiwalne opracowania kartograficzne oraz dane państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego

Przerwa kawowa

11.00 - 13.45 Sesja 4. i podsumowanie. Prowadzący: Wiesława Żyszkowska, Wiesław Ostrowski

Dariusz Gotlib Wpływ czwartej rewolucji przemysłowej na rozwój kartografii

Bartłomiej Bielawski Nowa metodyka oceny rozdzielczości danych przestrzennych

Robert Olszewski Modelowanie geoinformacji a sprawa polska

13.45 - 14.30 Przejazd *Polinką*, obiad (Strefa Kultury Studenckiej PWr)

14.30 - 16:00 Zebranie beneficjentów CENAGIS

Centrum Naukowych Analiz Geoprzestrzennych i Obliczeń Satelitarnych wraz z laboratoriami testowania/certyfikacji produktów geomatycznych

REFERATY

Wiesława ŻYSZKOWSKA

Wrocław

MAPA JAKO OBRAZ CYWILIZACJI

W referacie dokonamy przeglądu wybranych map, które można uznać za świadectwo cywilizacyjnego rozwoju kultury człowieka, od map prehistorycznych, przez mapy średnio-wieczne i renesansowe do nowożytnych, a kończąc na mapach w systemach geoinformatycznych. Głównym przesłaniem jest wskazanie, że mapy są ważne nie tylko ze względu na istotne i różnorodne funkcje, jakie spełniają w wielu dziedzinach życia, ale także z punktu widzenia Theatrum Orbis Terrarum, na jakim rozgrywa się historia świata.

* * *

Tadeusz CHROBAK

Polska Akademia Umiejętności

tchrobak@agh.edu.pl

Joanna BAC-BRONOWICZ

Politechnika Wrocławska

joanna.bac-bronowicz@pwr.edu.pl

ZMODERNIZOWANE ODWZOROWANIE ZWĘŻAJĄCE W SIEBIE ST. BANACHA NA USŁUGACH CYFROWEJ GENERALIZACJI GEOMETRII OBIEKTÓW

Rozwój kartografii jest stymulowany przez doskonalenie podstaw metodycznych oraz technologii, ewolucji sposobów modelowania i prezentacji informacji geograficznej. Podstawową cechą uogólnienia modelu terenu jest zachowanie jego struktury, która może być realizowana na wiele sposobów różniących się metodyką i stopniem automatyzacji samego modelowania (Olszewski, 2009). Współczesna cyfrowa technika stosowana w kartografii rodzi pytanie na ile automatyzacja procesu generalizacji informacji geograficznej wyręcza kartografa. Na pytanie odpowiedź dla Autorów jest trudna, gdyż generalizacja ma wiele definicji. Natomiast model (L. Ratajskiego, 1989) przekazu informacji chorologicznej (o rozmieszczeniu) zjawisk w przestrzeni geograficznej oraz wynikające z niego związki między danymi wskazują na ich uporządkowanie, co zdaniem Autorów jest warunkiem koniecznym dla pełnej automatyzacji generalizacji.

W automatyzacji cyfrowej generalizacji kartograficznej ilościowej (L. Ratajski) obiektu liniowego i powierzchniowego niezbędna jest (na skutek zmiany skali) powtarzalność jego uogólnień i jednoznaczność wyniku w każdej skali. Jest to brak we wszystkich metodach uo-

gólnienia automatycznego, a wówczas uzyskana informacja staje się dezinformacją. Ponadto niejednoznaczność wyniku ma szczególne znaczenie w harmonizacji baz danych, która wymaga częstego automatycznego przetwarzania zbiorów danych, zróżnicowanych przez skale.

W celu usunięcia ww. braków podjęto badania, z zastosowaniem teorii odwzorowań dla przestrzeni metrycznej. W nich uwzględniając:

I. Uporządkowanie danych poprzez:

1. Osnowę geodezyjną obiektów liniowych i powierzchniowych,
2. Osnowę kartograficzną obiektu – oko,
3. Łamaną unormowaną - λ .

II. Przestrzeń metryczną zupełną - X i w niej, stosowanie:

1. Odwzorowania zwięzającego w siebie St. Banacha,
2. Warunku Lipschitza (kontrakcji) w odwzorowaniu zwięzającymi trójkątami w siebie,
3. System trójkątów drzewa binarnego – stdb, zachowującego:
 - kontrakcje,
 - kryterium Cauche’go,
 - miary minimalne A. Saliszczewa.

III. Zmodernizowane odwzorowanie zwięzające w siebie St. Banacha w uogólnieniu geometrii liniowych i powierzchniowych obiektów.

IV. Przykłady odwzorowania stdb w upraszczaniu łamanej unormowanej - λ z oceną wyników.

V. Wnioski, z uzasadnieniem procesu uogólnienia, który weryfikuje, po odwzorowaniu:

- w siebie, zgodność na łamanej liczby upraszczanych odcinków ze źródłowymi,
- ze zmianą skali, zgodność liczb wierzchołków usuniętych z liczbą określoną warunkiem Cauche’go,
- spełnione ww. warunki dowodzą, że jest zachowane twierdzenie St. Banacha o jednym wyniku uogólnienia łamanej w dowolnej skali.

* * *

Stanisław BIERNAT

Tomasz TARGOWSKI

SHH Sp. z o.o.

MODEL MIASTA – BEZ ETL ANI RUSZ

Jaka jest wartość dodana modeli 3D oraz gdzie szukać zalet trzeciego wymiaru? Coraz częściej profesjonalści, a więc zarówno urzędnicy jak i projektanci uczestniczący w rozwoju miasta na wielu płaszczyznach (w wielu wymiarach) dostrzegają nową jakość i „nowy wymiar” swoich miast, upatrując szans w wykorzystaniu modeli miejskich 3D w procesach: partycypacji społecznej, transparentnego komunikowania kierunków rozwoju miast, planowania i projektowania miast, rewitalizacji, inwentaryzacji infrastruktury podziemnej i budowy geologicznej, budowy modeli energetycznych, zarządzania ładem reklamowym, ochrony

środowiska, usług ekosystemowych, symulacji zjawisk miejskich i wielu innych, budujących miasta inteligentne.

Tworzenie nowoczesnej infrastruktury informacji przestrzennej 3D to przetwarzanie ogromnej ilości „gęstych” danych obejmujących obszar całego miasta. Obróbka takiej ilości informacji bez sprawnych narzędzi klasy ETL (*Extract Transform Load*), które: transformują, integrują, synchronizują, walidują i automatyzują „manipulowanie” danymi 2D/3D w różnych formatach, pochodzące z różnych źródeł wydaje się być trudne do przeprowadzenia.

Przejdźmy przez kilka przykładowych procesów przetwarzania modelu miejskiego 3D oraz obejrzymy efekt końcowy działań narzędzia FME.

* * *

Michał KURSA

Geo-System Sp. z o.o.

WYKORZYSTANIE DANYCH PROJEKTU OPENSTREETMAP W PORTALACH MAPOWYCH E-MAPA

Geoportale w technologii e-mapa.net opracowane przez firmę Geo-System funkcjonują w ponad 2000 jednostkach samorządowych w Polsce (głównie gminach i powiatach). Portale te udostępniają i prezentują dane wytwarzane w jednostkach (jak np. ewidencja ulic i adresów czy ewidencja gruntów i budynków), jednocześnie korzystają z danych innych instytucji udostępnianych za pomocą usług sieciowych, dzięki czemu możliwe jest wizualne łączenie różnych warstw mapowych i wzbogacanie treści mapy. Jednak w pewnych przypadkach podejście takie okazuje się niewystarczające lub wręcz przeciwnie – użytkownik dostaje nadmiar informacji utrudniających analizę. Pojawia się zatem potrzeba wykorzystania podkładu mapowego o ogólnym charakterze i stonowanej prezentacji.

W prezentacji omówiono problemy z jakimi spotkano się przy wizualizacji różnego typu danych na tle wybranych podkładów mapowych. Przedstawiono proces poszukiwań odpowiedniego podkładu/danych oraz powody wyboru projektu OpenStreetMap. Przybliżono podstawowe założenia i zasady funkcjonowania OSM tj. międzynarodowego projektu społeczności internetowej mającego na celu stworzenie darmowej oraz otwartej mapy całego świata.

W dalszej części opisano wybrane zagadnienia techniczne związane z realizacją własnego podkładu mapowego opartego o dane OSM, obejmujące m.in. etapy procesu publikacji oraz wykorzystywane w tym celu narzędzia informatyczne.

Referat omawia również kwestie współpracy z polską społecznością OpenStreetMap i tego, jak dane pochodzące z portali e-mapa wzbogacają bazę projektu.

* * *

Jakub KUNA

Zakład Kartografii i Geomatyki,

Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej,

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

jakub.kuna@umcs.pl

DZIAŁANIE GEOPORTALU W ORIENTACJI OBIEKTOWEJ NA PRZYKŁADZIE ODSŁON TEMATYCZNYCH hGIS LUBLINA

Ośrodek „Brama Grodzka – Teatr NN” jest samorządową instytucją kultury, założoną w 1998 roku w Lublinie. Od powstania, Ośrodek zajmuje się gromadzeniem materiałów historycznych i wykorzystaniem nowoczesnych form komunikacji do tworzenia narracji o historii i dziedzictwie kulturowym miasta i regionu. Zakres działalności Ośrodka obejmuje zróżnicowane formy, od klasycznych publikacji, przez technologie internetowe, modelowanie komputerowe i wizualizacje 3D, po animację kultury, działalność teatralną i organizację wydarzeń społecznych. W ciągu 20 lat działalności Ośrodek zgromadził obszerne zbiory materiałów, obejmujące ponad 90 tys. artykułów tematycznych, 45 tys. ikonografii, 20 tys. zapisów historii mówionej, 20 tys. haseł w bibliotece cyfrowej oraz 6 tys. multimediów innego rodzaju (nagrań dźwiękowych, filmów, animacji, etc). Bazy danych Ośrodka zawierają rekordy dotyczące ponad 70 tys. osób, 12 tys. miejsc, 125 tys. wydarzeń, 66 tys. źródeł archiwalnych – liczby te stale rosną. Przechowywanie, efektywne przetwarzanie, zarządzanie i użytkowanie tak obszernych zbiorów danych wymaga automatyzacji procesów edycyjnych.

W 2016 roku Ośrodek „Brama Grodzka – TeatrNN” w Lublinie rozpoczął realizację projektu historycznego geoportalu Lublina (hGIS Lublin), którego celem jest utworzenie systemu sieciowego umożliwiającego osadzenie narracji dotyczącej minionych zdarzeń i losów ludzi w historycznie adekwatnym kontekście miejsca. W 2018 roku zespół projektowy dokonał skutecznej integracji bazy osób, źródeł i wydarzeń z okresu międzywojennego z wektorową mapą żydowskiej dzielnicy „Podzamcze” – obecnie nieistniejącej. Na bazie opracowanej metodyki powstają kolejne odsłony interaktywnych map tematycznych, m. in. pozostałych dzielnic Lublina międzywojennego, Lublina w XIX i XVIII w., lubelskiego przemysłu (cegielnie w XIX i XX w.), Lublina i okolic związanych z upamiętnieniem Unii Lubelskiej 1659 r. oraz mapy dziedzictwa kultury żydowskiej z projektu Shtetl Routes.

Projekt hGIS Lublina wpisuje się we współcześnie rozwijaną koncepcję dogłębnego mapowania i zyskujący popularność kierunek narracji przestrzennych (spatialnarratives – Bodenhamer, Corrigan, Harris 2015). Historyczny geoportal Lublina w orientacji obiektowej jest czymś więcej niż dodaniem interfejsu mapowego do istniejącej funkcjonalności witryn Ośrodka. Historyczny GIS Lublina ma pełnić funkcję systemu parasolowego, integrującego programy, narzędzia i zbiory danych wykorzystywane przez pracowników Ośrodka.

* * *

Iwona NAKONIECZNA

Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego

Wydział Geodezji i Kartografii,

iwona.nakonieczna@dolnyślask.pl

CYFROWE MAPY EMATYCZNE JAKO ELEMENT TREŚCI GEOPORTALU DOLNY ŚLĄSK

Geoportal Dolny Śląsk działający od 2012 roku nieustannie rozbudowuje swoje narzędzia i funkcjonalności, a także powiększa zasoby danych i map cyfrowych. Jedną z ciekawszych map tematycznych prezentowanych na tej platformie jest mapa regionów fizycznogeograficznych Dolnego Śląska. Prezentuje ona podział województwa na megaregiony, mezoregiony, makroregiony oraz subprovincje i prowincje, o szczegółowości 1: 50 000. Innym interesującym cyfrowym opracowaniem tematycznym jest plan zagospodarowania przestrzennego województwa. Przedstawiony na 13 mapach, zawiera rozmieszczenie istniejących oraz planowanych elementów zagospodarowania przestrzennego regionu w zakresie: sieci osadniczej, systemów transportowych, systemów infrastruktury technicznej, ochrony środowiska, zasobów przyrodniczych, kulturowych, krajobrazu oraz ochrony przeciwpowodziowej.

Geoportal Dolny Śląsk stwarza również możliwość publikacji map cyfrowych opracowywanych przez jego użytkowników. Kilka takich map znajdziemy już w zasobach platformy. Są to: mapa bitew rozgrywanych na Dolnym Śląsku pomiędzy XI a XIX w., mapa tras motocyklowych na Dolnym Śląsku oraz mapa konwencjonalnych i niekonwencjonalnych źródeł energii na Dolnym Śląsku. Zostały one opracowane przez studentów wrocławskich uczelni w ramach prac dyplomowych oraz przy okazji konkursu ogłaszanego w ramach wrocławskich obchodów dnia GIS-u.

Wszystkie mapy prezentowane na Geoportalu Dolny Śląsk zawierają bogaty zasób informacyjny, pochodzący z baz danych. Udostępnione informacje obudowane są narzędziami analitycznymi, pozwalającymi nie tylko przeglądać i analizować treść map, ale również tworzyć własne opracowania i integrować je z istniejącymi zasobami wojewódzkimi.

* * *

Katarzyna CIEĆKO

Politechnika Wroclawska, SHH Sp. z o.o.

OCZY I DANE PRZESTRZENNE SZEROKO OTWARTE – DOKĄD ZMIERZAMY

Na treść prezentacji składać się będzie inwentaryzacja stanu aktualnego otwierania danych publicznych oraz kierunek otwierania danych przestrzennych na poziomie lokalnym i centralnym. Omówiony zostanie zainicjowany w 2017 roku przez Ministerstwo Cyfryzacji

projekt informatyczny: *Otwarte dane – dostęp, standard, edukacja*, który ma na celu stworzenie standardów dotyczących otwartości danych na poziomie administracyjnym. Przedstawiony zostanie stan danych przestrzennych i sposób ich standaryzowania. Kluczowym zagadnieniem, na które chcę zwrócić uwagę w treści prezentacji, są kryteria jakie należy ustanowić dla tego typu danych. Jaka powinna być fundamentalna charakterystyka, która definiuje otwartość danych przestrzennych, przez wzgląd na format oraz sposób udostępniania. Zaprezentowane zostaną przykładowe rozwiązania udostępniania danych przestrzennych: rodzaje portali, statystyki pobrań oraz potencjał rozwoju zasobów udostępnianych geodanych. W prezentacji zostanie przedstawiona koncepcja geoportalu przestrzennych danych otwartych oraz potencjał jego rozwoju.

* * *

Dariusz GOTLIB

Zakład Kartografii, Wydział Geodezji i Kartografii
Politechnika Warszawska
dariusz.gotlib@pw.edu.pl

WPLYW CZWARTEJ REWOLUCJI PRZEMYSŁOWEJ NA ROZWÓJ KARTOGRAFII

Pojęcie Przemysł 4.0 i związane z nim zagadnienia, są obecnie przedmiotem bardzo intensywnych dyskusji technologicznych i politycznych. Określenie to związane jest z tzw. czwartą rewolucją przemysłową (po mechanizacji, elektryfikacji i cyfryzacji). Wchodzimy w erę szerokiej integracji ludzi oraz sterowanych cyfrowo maszyn z Internetem i technologiami informacyjnymi. Kluczową rolę w tym procesie odgrywa wielopłaszczyznowa integracja. Przemysł 4.0 dotyczy nie tylko technologii, ale też nowych sposobów pracy i roli ludzi w przemyśle. W tym kontekście należy postawić pytanie o sposób dostosowania produkcji kartograficznej do nowych modeli technologicznych i organizacyjnych. W referacie zarysowana zostanie idea Kartografii 4.0, w odniesieniu do wcześniejszych etapów jej rozwoju. Omówiony zostanie obecny i potencjalny wpływ kluczowych dla czwartej rewolucji przemysłowej technologii na dalszy rozwój kartografii. Dyskusji poddane zostanie potrzeby pilnego dostosowania nauki, edukacji i produkcji kartograficznej do nowych wyzwań cywilizacyjnych, w których kartografia może odegrać bardzo istotną rolę.

* * *

Bartłomiej BIELAWSKI

Instytut Infrastruktury Informacji Przestrzennej

bartlomiej.bielawski@iip.com.pl

NOWA METODYKA OCENY ROZDZIELCZOŚCI DANYCH PRZESTRZENNYCH

Problematyka oceny poziomu uogólnienia pojęciowego i dokładności geometrycznej danych topograficznych stanowi jedno z kluczowych zagadnień klasycznej kartografii, w której za powszechnie uznany wskaźnik generalizacji modelu topograficznego przyjmuje się skalę mapy. Miara ta wyrażona przez jednostkową wartość skalarną (mianownik skali) dobrze oddaje stopień zmniejszenia przyjętej powierzchni odniesienia dla map o charakterze analogowym, jest jednak niewystarczająca dla określenia w sposób holistyczny różnych aspektów uogólnienia zapisywanej cyfrowo informacji geograficznej. Celem prezentacji będzie omówienie metodyki wyznaczania i oceny rozdzielczości geoinformacyjnej danych topograficznych. Opracowana przez prelegenta metodyka pozwala na wyznaczenie wektora współczynników charakteryzujących zarówno poziom uogólnienia pojęciowego modelu danych, jak i dokładność geometryczną, sytuacyjną oraz rozdzielczość czasową zbiorów danych.

POSTERY

Małgorzata SZADKOWSKA

Główny Urząd Statystyczny

m.szadkowska@stat.gov.pl

PRZESTRZENNE DANE STATYSTYCZNE W SYSTEMIE INFORMACYJNYM PAŃSTWA

Główny Urząd Statystyczny realizuje obecnie projekt „Przestrzenne Dane Statystyczne w Systemie Informacyjnym Państwa” (PDS). Celem głównym Projektu PDS jest poszerzenie zakresu oraz dostępności informacji statystycznych i metod analiz geostatystycznych wykorzystujących zasoby statystyki publicznej. W ramach projektu rozbudowana zostanie aplikacja mapowa Portalu Geostatystycznego oraz aplikacja mobilna. Zostaną również uruchomione usługi, dzięki którym możliwe będzie wykonywanie geostatystycznych analiz eksploracyjnych oraz budowa modelu analitycznego. Portal ten będzie prezentował posiadane przez statystykę publiczną dane oraz wyniki analiz geostatystycznych, krytyczne dla funkcjonowania państwa, samorządów i społeczności lokalnych, będą one mogły być prezentowane w dogodnej formie graficznej przyspieszając podejmowanie procesów decyzyjnych. Dodatkowym celem będzie utworzenie rozwiązań wspomagających prezentację wyników bieżą-

cych badań statystycznych i co jest szczególnie istotne, wyników kolejnych spisów powszechnych rundy 2020/2021. Projekt PDS będzie realizowany w okresie 1.07.2018 r – 30.06.2021 r.

* * *

Radosław CELLMER

Marta FELCZAK

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

ZASTOSOWANIE OPROGRAMOWANIA QGIS DO ANALIZ PRZESTRZENNYCH

Praca składa się z dwóch części – teoretycznej i praktycznej. W pierwszej części skupiono się na zastosowaniu GIS w analizach przestrzennych, modelach danych czy metodach analiz w systemach GIS. Następnie scharakteryzowano program QGIS, za pomocą którego wykonano część praktyczną.

W części praktycznej przedstawiono procesy takie jak m.in.: geokodowanie, selekcja i sortowanie danych, skupiając się głównie na analizach przestrzennych, których dokonano za pomocą programu QGIS i z wykorzystaniem danych pozyskanych z portalu internetowego „Geoportal”, umożliwiającego korzystanie z danych przestrzennych i usług z nimi związanymi. Praca zawiera również graficzną wizualizację w postaci map przedstawiających wyniki analiz przeprowadzonych za pomocą bezpłatnego programu QGIS.

Praca ma na celu ukazanie możliwości bezpłatnego oprogramowania GIS i wykorzystanie danych do analiz przestrzennych dostępnych m.in. na portalu „Geoportal”.

* * *

Andrzej KWINTA

Uniwersytet Rolniczy w Krakowie

andrzej.kwinta@ur.krakow.pl

Joanna BAC-BRONOWICZ

Politechnika Wrocławska

joanna.bac-bronowicz@pwr.edu.pl

ANALIZA GEOMETRII OBIEKTÓW 2D Z WYKORZYSTANIEM WIELOKĄTÓW FOREMNYCH

Wiele rzeczywistych obiektów przedstawianych w opracowaniach kartograficznych ma skomplikowany kształt geometryczny. Istnieje potrzeba uproszczenia takiej geometrii do prostych figur w procesie kartowania. Szczególnego znaczenia nabiera to zagadnienie przy au-

tomatycznym tworzeniu map lub ich przeskalowywaniu. Autorzy pracy przedstawiają analizę możliwości zastąpienia dowolnego obiektu płaskiego poprzez wielokąt foremny. Przedstawiono algorytm zamiany obiektu na odpowiedni wielokąt. Określono kryterium ilości wierzchołków wielokąta. Przyjęto ogólne kryterium degeneracji regularności kształtu obiektu. Zastosowane rozwiązania zostały zobrazowane dwoma przykładami.

* * *

Jakub ŁUCZAK

Adrian KULIK

Centrum Digitalizacji Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu

jakub.luczak@upwr.edu.pl, adrian.kulik@upwr.edu.pl

**REKONSTRUKCJA HISTORYCZNEGO PLANU MIASTA W OPARCIU
O ARCHIWALNE OPRACOWANIA KARTOGRAFICZNE ORAZ DANE
PAŃSTWOWEGO ZASOBU GEODEZYJNEGO I KARTOGRAFICZNEGO**

W ramach projektu przygotowano reprodukcję historycznego planu miasta Turku (woj. wielkopolskie) z okresu II wojny światowej w oparciu o archiwalne opracowania kartograficzne oraz dane państwowego zasobu geodezyjnego. Podstawą opracowania był Plan Miasta Powiatowego Turek (*Stadtplan der Kreisstadt Turek*) w skali 1:5 000, pochodzący z 1942 roku. Plan poddano korekcy geometrycznej (usunięcie przekosów powstałych w procesie skanowania), kalibracji, wektoryzacji i redakcji. W pracach redakcyjnych wykorzystano także m.in. mapy zgromadzone w Archiwum Map Wojskowego Instytutu Geograficznego: arkusze *Turek Zachód* i *Turek Wschód* Mapy Szczegółowej Polski 1:25 000 (1929-1939).

Koniec części konferencyjnej

LAUREACI MEDALU SKP

PROF. DR HAB. INŻ. TADEUSZ CHROBAK Członek-korespondent Polskiej Akademii Umiejętności

Prof. Tadeusz Chrobak urodził się 9 marca 1941 w Krakowie. Studia geodezyjne ukończył w roku 1965, w Akademii Górniczo - Hutniczej, po czym podjął pracę zawodową jako inżynier i w jej trakcie awansował w 1970 roku na naczelnego inżyniera w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Urzędzeń Rolnych w Krakowie. Od roku 1973 do 2011 był pracownikiem naukowo-dydaktycznym w Akademii Górniczo-Hutniczej na Wydziale Geodezji, gdzie w dyscyplinie „geodezja i kartografia” uzyskiwał stopnie doktora, doktora habilitowanego nauk technicznych i profesora zwyczajnego. W latach 2003 – 2005 był prodziekanem ds. studiów zaocznych i doktoranckich na Wydziale Geodezji. Założył i kierował Studium Podyplomowym GIS na tymże Wydziale.

W latach 2004-2009 pracował na prośbę władz Politechniki Warszawskiej jako profesor na pełnym etacie.

W dorobku naukowym prof. Tadeusza Chrobaka wyróżnić można **trzy główne nurty**.

W pierwszym – technologia procesów fotoreprodukcyjnych map (1973–78) w którym badania miały na celu podwyższenie dokładności kopii map uzyskiwanych w procesie przekształceń podobnych. Wykorzystywane były głównie w redakcji map. Prof. Tadeusz Chrobak jako pierwszy w Polsce opracował własną metodę analityczną wykorzystując, w tym celu własności rzutu afinicznego. Uzyskane tą metodą dokładniejsze kopie analogowe map zastosowano w Polsce i Francji do zamiany (digitalizacji) z użyciem cyfrowych kamer ich formatu analogowego na cyfrowy. W latach 70-tych było to poważne osiągnięcie innowacyjne w tworzeniu danych cyfrowych. Metoda ta stosowana była także do okresowego testowania kamer cyfrowych.

W drugim – systemy informacji przestrzennych – (SIP) wyróżnia się: koncepcje, wdrożenie i rozwijanie SIP. W latach 1993-2008 prof. Tadeusz Chrobak jako pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Małopolskiego SIP opracował nową koncepcję infrastruktury tego systemu. W koncepcji tej uzupełnił strukturę bazy danych obiektów liniowych (dróg) o atrybuty osi dróg oraz branżową informację o uzbrojeniu terenu. Nowe atrybuty przyniosły korzyści ekonomiczne (178 321 tys. rekordów o krawędzi dróg zastąpiono 12 365 tys. rekordów o osiach dróg i ich średnich szerokościach, a uzgodnienie danych między służbami geodezyjną i branżowymi w znaczący sposób skróciło czas uzgodnień międzybranżowych. Projekt uzyskał wysoką ocenę ekspertów zagranicznych, m. in. prof. Jerzego Zarzyckiego z Kanady. Czasopismo „Computerworld” oceniając nową koncepcję systemu i jej skuteczność poprawy obsługi petentów w urzędzie, przyznało Urzędowi Miasta Krakowa tytuł: „Lider Informatyki 1999”. Działając w tym nurcie prof. Tadeusz Chrobak od 2003 r. uczestniczy w cyklicznej międzynarodowej konferencji GIS organizowanej przez Uniwersytet Techniczny w Ostrawie RC (wygłaszając 4 referaty).

W trzecim – redakcja map i generalizacja kartograficzna (1978 do dziś) - prace badawcze dotyczą uwarunkowań redakcji map zależnych od: skali, rozpoznawalności linii ry-

sunku obiektów na mapie i po raz pierwszy w generalizacji – upraszczania automatycznego opartego na ciągłym odwzorowaniu zwiężającym, gwarantującym wynik niezależny od użytkownika. Rozważana grupa kodów obiektów map wielkoskalowych (o postaci linii łamanych) reprezentuje: drogi, rzeki, linie przesyłowe, itp., i wymaga traktowania ich oddzielnie od upraszczanych kodów obiektów o linii rysunku jako krzywej, przy przejściu na mapy małoskalowe. Istotne jest zachowanie na mapach właściwości, które zapewniają odsłonięcie struktury skomplikowanych układów, występowania izotropii lub nie, uwypuklenia charakterystycznych kształtów obiektów, czy też zachowanie efektu interakcji dwóch różnych grup obiektów. Ma to zastosowanie w odniesieniu do morfometrii, klimatu, ale i zjawisk zoogeograficznych czy socjodemograficznych. Poprawność prezentacji na mapie tych obiektów, na skutek procesu ich upraszczania w skalach wielkich lub małych, w rozumieniu prof. Tadeusza Chrobaka, to sekwencyjna eliminacja punktów wyznaczających linie na mapie wyjściowej. Eliminacja ta jest złożeniem: hierarchizacji poszczególnych punktów obiektu w relacji z otoczeniem oraz weryfikacji rozpoznawalności linii według kryteriów określonych minimalnymi wymiarami trójkątów elementarnych Saliszczew-Chrobak. Naukowe osiągnięcia prof. Tadeusza Chrobaka celnie scharakteryzował nestor polskiej kartografii prof. Andrzej Makowski, w recenzji pracy habilitacyjnej Kandydata: *„Metoda ta stanowi istotny wkład myśli rodzimej w ogólny dorobek kartografii w zakresie cyfrowej generalizacji kartograficznej. W swych badaniach niezaprzeczalnie osiągnął rezultat w pełni zobiektywizowany, dokonując tym swoistego wyłomu w historii długoletnich i przyczynkowych rozważań na temat upraszczania zobiektywizowanego (zachowania danych pierwotnych), stanowiącego składową generalizacji kartograficznej. Jest to możliwe dzięki zastosowaniu kryterium miar minimalnych Saliszczew – Chrobak”*. Opracowana nowatorska metoda (1999) pozyskiwania uogólnionych danych przestrzennych, spełnia wymogi zalecane przez Międzynarodową Asocjację Kartograficzną (ICA) do tworzenia danych w obiektowych bazach wielorozdzielczo/wieloreprezentacyjnych (MRDB).

Prof. Tadeusz Chrobak jest członkiem Komisji Geoinformatyki PAU, a od 2010 jako jej przewodniczący organizuje seminaria naukowe komisji (rocznie średnio 9) o tematyce związanej z szeroko pojętą geoinformacją, często z udziałem gości zagranicznych. Celem seminariów jest integracja myśli naukowych przedstawicieli dyscyplin przyrodniczych i technicznych.

Prof. Tadeusz Chrobak jest autorem dwóch monografii, a dwóch – współautorem. W czasopiśmie krajowych i międzynarodowych opublikował: 139 prac indywidualnych, 48 współautorskich. Ponadto opublikował 42 prace w materiałach konferencyjnych krajowych i międzynarodowych. Rozprawa habilitacyjna prof. Tadeusza Chrobaka została wyróżniona przez Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa. O uznaniu prof. Tadeusza Chrobaka w naukowym środowisku kartograficznym i informatycznym GIS świadczą powoływanie go na recenzenta lub przewodniczącego komisji w 37 przewodach doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich. Brał udział w trzech grantach KBN i w czwartym grantie NCN-u jako kierownik.

Praca dydaktyczna prof. Tadeusza Chrobaka zaowocowała wypromowaniem 58 magistrów i 5 doktorów (z których jeden jest dr habilitowanym). Tematy wszystkich dysertacji dotyczyły cyfrowej generalizacji kartograficznej, co zaowocowało utworzeniem pierwszej

w Polsce szkoły cyfrowej generalizacji kartograficznej. Jest cenionym dydaktykiem, czego dowodem są nagrody Rektorów AGH (5 naukowych, 2 dydaktyczne) i Politechniki Warszawskiej (1 naukowa, 1 dydaktyczna).

W uznaniu twórczego wkładu prof. Tadeusza Chrobaka do nauki, walne zgromadzenie Polskiej Akademii Umiejętności postanowiło na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2016 zaprosić profesora do korporacji POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI JAKO CZŁONKA KORESPONDENTA IV WYDZIAŁU PRZYRODNICZEGO. Wręczenie nominacji odbyło się w siedzibie PAU, 19 listopada 2016.

Ostatnio opublikowane artykuły:

Chrobak T. et al. 2019 *The use of cartographic control points in the harmonization and revision of MRDBs*. Geocarto International 34.3, s: 260-275.

Chrobak, T. et al. , 2017, *A method for assessing generalized data accuracy with linear object resolution verification*. Geocarto international 32.3, s. 238-256.

Opracowanie: Joanna Bac-Bronowicz

MGR JERZY OSTROWSKI

Mgr Jerzy Ostrowski urodził się 10 marca 1938 r. w Łukowie. Będąc jeszcze uczniem szkoły podstawowej zafascynował się tuż po II wojnie światowej wydanymi mapą Polski Józefa Szaflarskiego (w 1947 r.) oraz Małym Atlasem Geograficznym Eugeniusza Romera. Fascynacja ta była tak silna, że po egzaminie maturalnym postanowił kontynuować kształcenie w zakresie geografii i kartografii na Uniwersytecie Warszawskim. Studia rozpoczął w 1955 r. a egzamin magisterski na specjalizacji kartografii zdał w 1960 r. uzyskując stopień magistra. W 1961 r. został zatrudniony w Katedrze Kartografii UW przez swojego promotora, który powierzył Mu prace przy redagowaniu siedmiu ściennych map regionów Polski w skali 1:250 000. Jako asystent, a potem doktorant spędził tysiące godzin poprawiając wcześniejsze opracowania lub redagując od nowa mapy, z których *Pomorze* ukazało się po raz pierwszy w 1962 roku. Te prace ukierunkowały kartograficzne zainteresowania Laureata na mapy „fizyczne” a zaowocowało to publikacjami na temat hipsometrii Polski, w których Autor zaproponował nowe cięcia hipsometryczne dla naszego kraju, poprzedzone wnikliwą analizą dotychczasowych prób i opublikowanych map. Publikacja zatytułowana *Nowa próba poziomicowego obrazu rzeźby Polski na mapie małoskalowej* ukazała się w 1965 r. W 4 lata później pojawiła się obszerna monografia pt. *Mapy hipsometryczne Polski*. Jest to syntetyczne ujęcie rozwoju map hipsometrycznych obejmujących ziemie polskie, poczynając od mapy Tatr G. Wahlenberga z 1814 roku, przez mapy E. Romera, aż do ówczesnych map PPWK. Gruntowna wiedza i sprawność kartograficzno-redakcyjna skierowała mgr. Jerzego Ostrowskiego w stronę regionalizacji fizyczno-geograficznej, w której miał swój udział współpracując z prof. Jerzym Kondrackim przy okazji realizacji pierwszego Narodowego Atlasu Polski.

W 1963 r. otrzymał stypendium doktoranckie w Instytucie Geografii PAN a od 1967 r. był zatrudniony w tym Instytucie w Pracowni Kartografii (później przemianowanej na Pracownię Kartografii i Systemów Informacji Geograficznej) aż do 2004 r. W tym okresie pełnił też funkcję redaktora naczelnego w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych w Warszawie. Pracując w tych dwóch instytucjach uczestniczył m.in. w pracach nad *Narodowym Atlasem Polski* (1973–1978) oraz nad *Atlasem Rzeczypospolitej Polskiej* (1993–1997), do których wykonał kilkadziesiąt map oraz włożył w te przedsięwzięcia tysiące godzin pracy koncepcyjnej, redakcyjnej, korektorskiej i organizacyjnej.

Mgr Jerzy Ostrowski udzielał się bardzo aktywnie na wszelkich polach kartografii polskiej i światowej. Dzięki Jego staraniom i wielkiemu hartowi ducha powstały pierwsze w Polsce organizacje kartograficzne jak Sekcja Kartograficzna Oddziału Warszawskiego PTG (1964), której był współinicjatorem i współorganizatorem oraz jej aktywnym członkiem (przewodniczył w latach 1967–1970); następnie w latach 1975–1978 był przewodniczącym Komisji Kartograficznej PTG, potem członkiem Zarządu tej Komisji. Jest także członkiem-założycielem i stałym członkiem Stowarzyszenia Kartografów Polskich a także uczestniczył w utworzeniu Oddziału Kartograficznego PTG. W ramach Polskiego Towarzystwa Geograficznego działał w różnych podkomisjach jak w Podkomisji Terminologii Kartograficznej, od początku jej działalności w 1964 roku do czasu ukończenia i wydania *Wielojęzycznego Słownika Terminów Technicznych w Kartografii*. Uczestniczył również w opracowaniu wykazu chronologiczno-regionalnego *Mapy turystyczne Polski 1850–1980*, powstałego w ramach Podkomisji Kartografii Turystycznej PTG, wydanego w 1985 roku.

Niespokojny duch naszego Laureata nie pozwalał Mu pozostawać choćby na chwilę w bezczynności. Jerzy zawsze był pełen inspirujących pomysłów, nie zawsze zrealizowanych, ale wiele z nich zostało urzeczywistnionych. Z Jego inspiracji pojawiła się inicjatywa organizowania corocznych ogólnopolskich konferencji kartograficznych, a co pięć lat konferencji na temat „Stan i perspektywy rozwoju polskiej kartografii”. Był też autorem inicjatyw wydawniczych, m.in. „The Polish Cartography” i serii „Polskie nazwy geograficzne świata”. Zainicjował również starania o nadanie imienia Eugeniusza Romera Państwowemu Przedsiębiorstwu Wydawnictw Kartograficznych w 1986 r. Do Jego wielkich zasług należy zaliczyć inicjatywę zorganizowania konferencji Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej w Warszawie w sierpniu 1982 r., a więc jeszcze w czasie trwania stanu wojennego. Jest On od lat członkiem narodowego Komitetu ds. Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej oraz stałym współredaktorem *Raportów Narodowych* przygotowywanych dla Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej. Druga część Raportów to zestawienia liczące zwykle ponad 300 pozycji z tytułowane *Selective bibliography of Polish cartographic publications*. Tak też w ostatnim dziesięcioleciu miał swój znaczny udział w opracowaniu raportu na konferencje MAK w Paryżu (2011) i Rio de Janeiro (2015). Wobec niezbyt rzetelnie prowadzonej dokumentacji naszych prac w MAK, jest nieocenioną skarbnicą wiedzy na temat naszego udziału w pracach tej organizacji.

Obecnie mgr Jerzy Ostrowski jest zapewne najbardziej znany jako niestrudzony redaktor „Polskiego Przeglądu Kartograficznego”. Jest jedyną osobą w redakcji pracującą nieprzerwanie od początku wydawania w Warszawie tego kwartalnika (1969), czyli przez 50 lat!. Od wielu lat

niezmiennie – bez względu na pełnione funkcje w redakcji (w latach 1985–1995 był redaktorem naczelnym) – zabiega o materiały, szczególnie do kroniki; znany jest ze swoich zamięłowań kronikarskich oraz przypominania rocznic i jubileuszy oraz osób zasłużonych dla polskiej kartografii. Od czasu powstania Stowarzyszenia Kartografów Polskich wspiera swą pracą, wiedzą, zapałem Biuletyn SKP, którego będąc współredaktorem, wzbogaca jego treść autorskimi tekstami, w dużej mierze o charakterze kronikarskim – są to właśnie przypomnienia o ważnych datach, wydarzeniach i osobach w kartografii polskiej. Ten dział zainteresowań mgr. Jerzego Ostrowskiego jest trudny do przecenienia – wymaga drobiazgowości, cierpliwości, wytrwałości w wyszukiwaniu stosownych informacji, a wszystko to dla potomnych!

Kronikarskie cechy charakteru Jerzego Ostrowskiego widoczne są także w Jego publikacjach bibliograficznych. To specyficzne kroniki, dziś nazwiemy je bazami wiedzy, oddające osobom z rozmaitych kręgów działalności naukowej, historycznej, kulturoznawczej itp. i oczywiście geografom i kartografom nieocenione usługi. Pracując jako redaktor Polskiego Przeglądu Kartograficznego, od samego początku pracowicie zestawiał bieżące, możliwie najnowsze spisy publikacji i czynił to także dla Biuletynu SKP i wielu innych opracowań, choćby konferencyjnych lub okolicznościowych. Jako autor sam ma ogromny dorobek publikacyjny. Według spisów Jego publikacji, zamieszczonych w PPK przy okazji świętowania Jubileuszy 70-lecia i 80-lecia Urodzin, łączna liczba tytułów przekracza 1100, a i tak nie są to wszystkie jego prace. Tak ogromny dorobek można porównać jedynie z dorobkiem wcześniejszego tytana polskiej kartografii, prof. Józefa Wąsowicza (ponad 1300 spisanych prac).

Za swoją długoletnią pracę w Polskim Towarzystwie Geograficznym i jego komisjach mgr Jerzy Ostrowski w 2009 roku został odznaczony medalem PTG a w 2018 roku w setną rocznicę utworzenia PTG, podczas uroczystego nadzwyczajnego posiedzenia Zarządu Głównego PTG połączonego z okolicznościową sesją naukową, otrzymał Medal Pamiątkowy z okazji 100-lecia działalności PTG i Roku Polskiej Geografii.

Opracowanie: Jan Krupski

Źródła:

Paślowski, Jacek, 2008, *Siedemdziesięciolecie urodzin redaktora Jerzego Ostrowskiego*. Pol.

Przeł. Kart. t. 40, nr 2, s. 189-214

[Redakcja], 2018, *Osiemdziesięciolecie urodzin redaktora Jerzego Ostrowskiego*. Pol. Cart.

Review. Suplement w języku polskim. s. 89-101.

PROF. DR HAB. JACEK PAŚLAWSKI

(charakterystyka osoby Laureata będzie dołączona osobno)

PROF. DR HAB. WIESŁAWA ŻYSZKOWSKA

Prof. dr hab. Wiesława Żyszkowska urodziła się 8 grudnia 1940 r. w Pustyni koło Dębicy. Studia geograficzne podjęła początkowo w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku, po roku przenosząc się na Uniwersytet Wrocławski do Instytut Geograficznego Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu im. B. Bieruta (ówczesna nazwa). Studia ukończyła w 1962 r. na specjalizacji geomorfologii. Pracę po studiach rozpoczęła w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych, w Wydziale Produkcyjnym we Wrocławiu, w Pracowni Reprodukacji Kartograficznej. Ta praca skłoniła ją do ponownego podjęcia w 1964 r. studiów w Instytucie Geograficznym w zakresie kartografii, które ukończyła w 1966 r. W 1969 r., przeszła do pracy w Instytucie Geograficznym do Zakładu Kartografii. Wiedza i zainteresowania geomorfologiczne wywarły widoczny wpływ na Jej kartograficzne zainteresowania naukowe, które skoncentrowały się na zagadnieniach prezentacji rzeźby terenu i jej cechach morfometrycznych. W wyniku badań morfometrycznych z terenu Ziemi Kłodzkiej przygotowała rozprawę doktorską pt. *Analiza charakterystycznych cech rzeźby na podstawie numerycznych modeli terenu*, której promotorem był prof. Władysław Migacz, a po jego śmierci prof. Władysław Pawlak, którą obroniła w 1980 r., uzyskując stopień doktora. Rezultaty tych badań ukazały się dwa lata później w „The Polish Cartography”, tomie opracowanym z okazji Międzynarodowej Konferencji Kartograficznej MAK w Warszawie (1982). Przy okazji pracy doktorskiej ujawniło się jeszcze duże zainteresowanie technikami komputerowymi. Bez wątpienia można zaliczyć prof. Wiesławę Żyszkowską do stosunkowo niewielkiego wówczas grona prekursorów technik cyfrowych w geografii (lata 70. XX w.). Z biegiem czasu ten obszar naukowych dociekań objął aspekty budowy baz danych przestrzennych i systemów GIS w badaniach środowiska geograficznego.

Kolejnym ważnym etapem drogi naukowej pani Profesor była habilitacja. Podstawę kolokwium habilitacyjnego w 2001 roku stanowiła praca pt. *Semiotyczne aspekty wizualizacji kartograficznej*. Tym razem zainteresowania naukowe skierowane były w stronę teorii kartografii w zakresie podstaw i teorii języka kartograficznego w obrazie mapy oraz przenoszenia informacji. Kierunek teoretyczny pozostał na długo w zainteresowaniach prof. Wiesławy Żyszkowskiej i został rozszerzony na zagadnienia percepcji a w drugim nurcie – na problematykę struktury i funkcji map tematycznych.

Od 1 stycznia 2002 roku dr hab. Wiesława Żyszkowska objęła funkcję kierownika Zakładu Kartografii, dbając zarówno o swój rozwój jak i o młodą kadrę naukowo-dydaktyczną. W czerwcu 2006 r. została mianowana na stanowisko profesora Uniwersytetu Wrocławskiego. Z dniem 30. 09. 2011 r. przeszła na emeryturę

Zainteresowania naukowe Pani Profesor nie ograniczyły się jednak tylko do tych wymienionych. Nasza Laureatka była (i jest) osobą bardzo otwartą na nowe wyzwania i problemy naukowe, stąd w dorobku publikacyjnym (ponad 100 pozycji) znajdziemy historię kartografii, problemy generalizacji kartograficznej czy zagadnienia prezentacji zjawisk dynamicznych na mapach.

Teoretyczne i praktyczne wątki badań naukowych w zakresie morfometrii, badań krajobrazowych, semiotyki i percepcji bardzo harmonijnie łączyły się z sobą w projektach badawczych podejmowanych przez prof. W. Żyszkowską. Zapoczątkowane w 1975 r. opracowaniem metody wyznaczania nachyleń i ekspozycji terenu, użytej do sporządzenia map Śnieżnika Kłodzkiego

i zlewni Górnej Kamiennej w skali 1:10 000 oraz Sudetów i Przedgórze Sudeckiego w skali 1:25 000 (w latach 1977–1979), już wtedy wspierane były ówczesnymi możliwościami obliczeniowymi komputerów. Kolejne projekty także dotyczyły tematyki NMT, a ich rezultatem są: metoda wyznaczania wypukłości terenu na podstawie NMT oraz próba opracowania metody klasyfikacji form powierzchni na podstawie parametrów morfometrycznych (1987–1989), metoda wyznaczania fizjonomicznych wskaźników oceny krajobrazu, opartych na parametrach morfometrycznych i miarach złożoności mapy oraz mapa typów krajobrazów Polski sporządzona na podstawie tych wskaźników (1987–1988, wspólnie z dr M. Ruszczycką), a także analiza morfometryczna Karkonoszy opracowana na podstawie NMT w skali 1:100 000 (wykonanego razem z prof. dr. hab. P. Migoniem), wykorzystana przez dr. J. Czerwińskiego do identyfikacji poziomów morfologicznych (1990).

Nawiązana w 1996 r. współpraca z Zakładem Hydrologii i Gospodarki Wodnej Akademii Rolniczej we Wrocławiu zaowocowała budową GIS dla dorzecza Odry, a grant badawczy, realizowany w latach 2003–2005 – opracowaniem NMT Sudetów w skali 1:25 000. Budowa baz danych przestrzennych była także wynikiem dwóch interdyscyplinarnych projektów: FAPA-PHARE w kooperacji z Wrocławskim Oddziałem Instytutu Melioracji i Użytków Zielonych pt. *Kształtowanie granicy rolno-leśnej i darniowo-polowej w Sudetach jako podstawy transformacji sposobu użytkowania ziemi na racjonalne i zwiększające zasoby ekologiczne formy: lasy i użytki zielone* (1997–1998) oraz międzynarodowego, realizowanego przez Polską Akademię Nauk i Deutcher Verband für Wasserwirtschaft und Kulturbau w Bonn pt. *Diffuse entries in rivers of the Oder Basin* (1997–1999). W tym samym czasie Laureatka koordynowała prace nad systemem informacji geograficznej dla Karkonoszy, a także wraz z naukowcami z Politechniki Wrocławskiej i Akademii Rolniczej pracowała nad automatyzacją procesu generalizacji kartograficznej przy zastosowaniu sztucznej inteligencji.

Nie sposób pominąć również działalności organizacyjnej Jubilatki. Jako współorganizator i sekretarz brała udział w organizacji kilku szkół kartograficznych – cyklicznych ogólnopolskich spotkań kartografów, zainicjowanych przez prof. W. Pawlaka w 1985 roku. Od XVI szkoły w 2007 r. przejęła obowiązki koordynatora całości przygotowań zostając kierownikiem naukowym szkół, które są cenną formą wymiany wiedzy i doświadczeń między kartografami, geodetami i specjalistami z innych dziedzin nauki.

Aktywność w organizacjach naukowych to kolejny przejaw udziału Pani Profesor w życiu społeczności kartografów. Wśród nich są m.in. Polskie Towarzystwo Geograficzne (członek od 1983 r., a w latach 1986–1990 sekretarz Wrocławskiego Oddziału PTG, w latach 1996–1999 – wiceprzewodnicząca Komisji Kartograficznej, od 2007 r. przewodnicząca Oddziału Kartograficznego, wybrana na drugą kadencję w 2010 r.), Sekcja Kartograficzna przy Komitecie Nauk Geograficznych PAN (członkostwo w latach 1983–1986), Stowarzyszenie Kartografów Polskich (członek-założyciel od 1999 r., członek zarządu w latach 2000–2004), Komisja Geoinformatyki PAU (członek od 2004 r.) oraz Komisja „Grupy bez Dostatecznej Reprezentacji i Kartografia” (przewodnicząca od 2007 r.) Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej. Od 2008 r. była członkiem Rady Redakcyjnej „Polskiego Przeglądu Kartograficznego” (do 2014 r.).

Za swoje osiągnięcia i wieloletnią pracę profesor Wiesława Żyszkowska została doceniona otrzymując m.in. wyróżnienie Ministra Infrastruktury za pracę przy podręcznikach dotyczących ograniczania skutków powodzi, wyróżnienie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi za osiągnięcia w zakresie wdrażania postępu w rolnictwie, rozwoju wsi i rynkach rolnych w realizacji pracy zespołowej poświęconej granicy rolno-leśnej i darniowo-polowej oraz Srebrny Medal Zasługi.

Opracowanie: Jan Krupski

Źródło:

Wieczorek, M., Osowska, A., 2011, *Siedemdziesięciolecie urodzin Profesor Wiesławy Żyszkowskiej*. Pol. Przegl. Kart., t.43, nr 1, s. 89-96

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH za 2017 r.

Wrocław, dnia 9 marca 2018 r.

OGÓLNE KIERUNKI DZIAŁAŃ

Statutowymi celami Stowarzyszenia są m.in. reprezentowanie interesów twórców i specjalistów czynnie wykonujących zawód kartografa w kraju i za granicą, ochrona zawodu oraz praw autorskich kartografów, podnoszenie poziomu wiedzy, kultury technicznej i kwalifikacji zawodowych członków Stowarzyszenia, popularyzacja w społeczeństwie zagadnień naukowych, technicznych i ekonomicznych z dziedziny kartografii, współdziałanie z właściwymi jednostkami administracji państwowej i samorządowej w zakresie kartografii oraz prowadzenie wymiany doświadczeń organizacyjnych i naukowo-technicznych z pokrewnymi organizacjami za granicą.

Działalność ta jest realizowana poprzez udział Zarządu i członków Stowarzyszenia w pracach nad prawnymi regulacjami spraw kartografii w Polsce wspólnie z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii, organizację konferencji, sympozjów i innych form wymiany informacji i poglądów na sprawy zawodu kartografa i stanu polskiej kartografii oraz publikowanie artykułów i wiadomości na temat jakości polskiej kartografii, ochrony praw twórców – kartografów itp. Organizowanie konkursów MAPA ROKU i INTERNETOWA MAPA ROKU.

REALIZACJA RAMOWEGO PROGRAMU PRACY:

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich (SKP) realizując plan pracy na rok 2017 wypełnił swoje zadania w następujących zakresach:

1. OPINIOWANIE PRZEPISÓW I DZIAŁAŃ ODNOŚNIE ZAWODU GEODETY I KARTOGRAFA: pismem z dnia 22 marca 2017 r., znak DAB.7.001.1.2017 Stowarzyszenie Kartografów Polskich zostało zaproszone do udziału w posiedzeniach Zespołu doradczego do spraw rozwiązań systemowych w geodezji i kartografii przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa. Zarządzeniem z nr 16 z dn. 7 kwietnia (Dz. Urz. MliB poz.25) członkowie SKP zostali powołani do zespołu celem dokonania analizy przepisów ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz aktów wykonawczych do tej ustawy w celu opracowania nowych rozwiązań systemowych w dziedzinie geodezji i kartografii oraz zespołu opracowującego korektę modelu zakresu wiedzy geodety lub kartografa uprawnionego z zakresu uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii nr 6.

Członkowie SKP brali udział w dyskusjach i naradach w GUGiK na temat uprawnień zawodowych w zakresie „Redakcja Map”.

2. NAGRADZANIE WYSOKIEGO POZIOMU WIEDZY, KULTURY TECHNICZNEJ I KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH KARTOGRAFÓW: obejmowanie patronatów i udział w studenckich seminariach, przedsięwzięciach takich jak: GIS-Day 2017,

GIS Challenge 2017, przyznawanie nagród za wyróżniające się referaty, wystąpienia, postery i prace dyplomowe z zakresu kartografii i geoinformacji.

Organizacja konkursów pod patronatem Głównego Geodety Kraju – MAPA ROKU 2015 i 2016 oraz INTERNETOWA MAPA ROKU 2015 i 2016 (regulaminy i wyniki na stronie internetowej SKP).

3. POPULARYZACJA W SPOŁECZEŃSTWIE ZAGADNIENI NAUKOWYCH, TECHNICZNYCH I EKONOMICZNYCH Z DZIEDZINY KARTOGRAFII, WSPÓŁDZIAŁANIE Z WŁAŚCIWYMI JEDNOSTKAMI ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ I SAMORZĄDOWEJ W ZAKRESIE KARTOGRAFII

4. ORGANIZACJA KONFERENCJI I SEMINARIÓW

- a. Organizacja IX Ogólnopolskiego Sympozjum Geoinformacji pod tytułem „Mapy tematyczne środowiska przyrodniczego”. 28-29 marca 2017 r., Wrocław.
- b. Organizacja Akademii Kartografii i Geoinformatyki 29-31 marca 2017 r., Wrocław
- c. Współorganizacja – Konferencja kończąca projekt enviDMS realizowany przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii

5. STAŁA WSPÓŁPRACA z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii – opiniowanie ustaw i rozporządzeń, współorganizacja IV forum „Kształcenie i doskonalenie zawodowe geodetów i kartografów”, zorganizowanym przez Głównego Geodetę Kraju we wrześniu 2017 roku.

Współpraca z Polskim Towarzystwem Fotogrametrii i Teledetekcji, Stowarzyszeniem Geodetów Polskich, Komisją Geoinformatyki Polskiej Akademii Umiejętności, Komisją Kartografii Komitetu Geodezji PAN, Oddziałem Kartograficznym Polskiego Towarzystwa Geograficznego (OK PTG). Przygotowanie wspólnych stanowisk w sprawach dotyczących środowiska geoinformacyjnego, głównie kartograficznego i fotogrametrycznego, czynny udział w seminariach, konferencjach itp.

6. WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

- Propagowanie Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej.
- Współpraca z MAK w zakresie rozpowszechniania informacji o konferencjach i sympozjach.

7. ORGANIZACJA I WSPÓŁORGANIZACJA OTWARTYCH, WSPÓLNYCH ZEBRAŃ SKP i OK PTG podczas imprez kartograficznych – 2 zebrania.

8. PROWADZENIE STRONY WWW.POLISHCARTOGRAPHY.PL

**9. INNE DZIAŁANIA NIE UJĘTE W RAMOWYM PROGRAMIE PRACY,
A WYNIKAJĄCE Z § 9 STATUTU STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POL-
SKICH** (stanowiącego o sposobach realizacji celów stowarzyszenia)

- a. Działania na rzecz podnoszenia jakości prac kartograficznych i wydawniczych.
- b. Gromadzenie informacji o przebiegu przetargów na prace kartograficzne, odbiorów map, rozpraw sądowych o naruszenie prawa autorskiego w kartografii.

**SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO
STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH za 2018 r.**

Wrocław, dnia 9 marca 2019 r.

OGÓLNE KIERUNKI DZIAŁAŃ:

Statutowymi celami Stowarzyszenia są m.in. reprezentowanie interesów twórców i specjalistów czynnie wykonujących zawód kartografa w kraju i za granicą, ochrona zawodu oraz praw autorskich kartografów, podnoszenie poziomu wiedzy, kultury technicznej i kwalifikacji zawodowych członków Stowarzyszenia, popularyzacja w społeczeństwie zagadnień naukowych, technicznych i ekonomicznych z dziedziny kartografii, współdziałanie z właściwymi jednostkami administracji państwowej i samorządowej w zakresie kartografii oraz prowadzenie wymiany doświadczeń organizacyjnych i naukowo-technicznych z pokrewnymi organizacjami za granicą.

Działalność ta jest realizowana poprzez udział Zarządu i członków Stowarzyszenia w pracach nad prawnymi regulacjami spraw kartografii w Polsce wspólnie z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii, organizację konferencji, sympozjów i innych form wymiany informacji i poglądów na sprawy zawodu kartografa i stanu polskiej kartografii oraz publikowanie artykułów i wiadomości na temat jakości polskiej kartografii, ochrony praw twórców – kartografów itp. Organizowanie konkursów MAPA ROKU i INTERNETOWA MAPA ROKU.

REALIZACJA RAMOWEGO PROGRAMU PRACY:

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich (SKP) realizując plan pracy na rok 2018 wypełnił swoje zadania w następujących zakresach:

1. OPINIOWANIE PRZEPISÓW I DZIAŁAŃ W ZAKRESIE GEODEZJI I KARTOGRAFII:

Powołanie 3 członków SKP do Rady Infrastruktury Informacji Przestrzennej przy Ministrze Inwestycji i Rozwoju – rozpoczęcie prac nad opinią nt. stanowiska Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 21 listopada 2018 r. w sprawie interoperacyjności zbiorów danych przestrzennych.

Wspólne wystąpienia w zawiązanym porozumieniu wszystkich krajowych organizacji geodezyjnych i kartograficznych: Stowarzyszenie Geodetów Polskich, Polska Geodezja Komercyjna KZPFG-K, Stowarzyszenie Kartografów Polskich, Porozumienie Lokalnych Stowa-

rzyszeń Geodetów, Geodezyjna Izba Gospodarcza pod szyldem „Porozumienie Apel45”. Organem wykonawczym porozumienia jest 6-cio osobowy Komitet Wykonawczy. Podstawą zawiązania porozumienia były wspólne, uznane przez wszystkie organizacje za właściwe i pilne, sformułowanie kierunków koniecznych działań, finalnie mających na celu poprawę funkcjonowania służby geodezyjnej i kartograficznej oraz tzw. wykonawstwa w sferze szeroko pojętej służby dla Państwa i obywateli.

Wskazanie osób do zespołu doradczego Głównego Geodety Kraju do spraw przygotowania rozporządzenia ws. standardów technicznych oraz zespołu opracowującego korektę modelu zakresu wiedzy geodety lub kartografa uprawnionego z zakresu uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii nr 6.

Członkowie SKP brali udział w dyskusjach i naradach w GUGiK na temat uprawnień zawodowych w zakresie 6 „Redakcja map”.

Oddelegowanie 2 członków SKP do udziału w pracach Zespołu do oceny prac dyplomowych, rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, publikacji oraz innowacyjnych rozwiązań w dziedzinie geoinformacji w Konkursie o Nagrodę Ministra Inwestycji i Rozwoju.

2. NAGRADZANIE WYSOKIEGO POZIOMU WIEDZY, KULTURY TECHNICZNEJ I KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH KARTOGRAFÓW: obejmowanie patronatów i udział w studenckich seminariach, przedsięwzięciach takich jak: GIS-Day 2018, GIS Challenge 2018, przyznawanie nagród za wyróżniające się referaty, wystąpienia, postery i prace dyplomowe z zakresu kartografii i geoinformacji. Wsparcie szkolnego konkursu dla uczniów "Mistrz Mapy". Celem konkursu jest poszerzenie orientacji na mapie fizyczno-politycznej Polski i świata.

Zorganizowanie konkursów pod patronatem Głównego Geodety Kraju – MAPA ROKU 2017 oraz INTERNETOWA MAPA ROKU 2016/17 (regulaminy i wyniki na stronie internetowej SKP).

3. POPULARYZACJA W SPOŁECZEŃSTWIE ZAGADNIENŃ NAUKOWYCH, TECHNICZNYCH I EKONOMICZNYCH Z DZIEDZINY KARTOGRAFII, WSPÓŁDZIAŁANIE Z WŁAŚCIWYMI JEDNOSTKAMI ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ I SAMORZĄDOWEJ W ZAKRESIE KARTOGRAFII

Promowanie współczesnego pojęcia mapy i technologii współczesnych produktów kartograficznych w ramach działalności Grupy Roboczej nr 15 ds. Krajowych Inteligentnych Specjalizacji działającej przy Ministerstwie Rozwoju.

4. ORGANIZACJA KONFERENCJI I SEMINARIÓW

Przygotowania do organizacji AKADEMII KARTOGRAFII I GEOINFORMATYKI 11 - 12 czerwca 2019 r. Wrocław

Przygotowania do współorganizacji Konferencji „GIS w Nauce”

5. STAŁA WSPÓLPRACA z Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii – opiniowanie ustaw i rozporządzeń, współpraca z Polskim Towarzystwem Fotogrametrii i Teledetekcji, Stowarzyszeniem Geodetów Polskich, Komisją Geoinformatyki Polskiej Akademii Umiejętności, Komisją Geoinformacji Komitetu Geodezji PAN, Oddziałem Kartograficznym Polskiego Towarzystwa Geograficznego (OK PTG). Przygotowanie wspólnych stanowisk w sprawach dotyczących środowiska geoinformacyjnego, głównie kartograficznego i fotogrametrycznego, czynny udział w seminariach, konferencjach itp.

6. WSPÓLPRACA MIĘDZYNARODOWA

Propagowanie Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej,

Współpraca z MAK w zakresie rozpowszechniania informacji o konferencjach i sympozjach.

7. ORGANIZACJA I WSPÓLORGANIZACJA OTWARTYCH, WSPÓLNYCH ZEBRAŃ SKP i OK PTG podczas imprez kartograficznych – 2 zebrań.

8. PROWADZENIE STRONY WWW.POLISHCARTOGRAPHY.PL

9. INNE DZIAŁANIA NIE UJĘTE W RAMOWYM PROGRAMIE PRACY, A WYNIKAJĄCE Z § 9 STATUTU STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH (stanowiącego o sposobach realizacji celów stowarzyszenia)

- a. Działania na rzecz podnoszenia jakości prac kartograficznych i wydawniczych.
- b. Gromadzenie informacji o przebiegu przetargów na prace kartograficzne, odbiorów map, rozpraw sądowych o naruszenie prawa autorskiego w kartografii.
- c. Aktywny udział w dalszych działaniach na rzecz utrzymania samodzielnej dyscypliny „geodezja i kartografia” – udział członków zarządu stowarzyszenia w przygotowaniu stosowanych pism do Ministerstw oraz przygotowanie stanowiska Stowarzyszenia, które zostało załączone m.in. do wniosku Konwentu Dziekanów Wydziałów Geodezyjnych.
- d. Przygotowania do Jubileuszu 20-lecia istnienia Stowarzyszenia Kartografów Polskich w 2019 roku.

UCHWAŁA ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH z dn. 6 sierpnia 2018 r.

Wrocław, dnia 9 sierpnia 2019 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Jarosław Gowin

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z brakiem dyscypliny "geodezja i kartografia" w nowym wykazie dziedzin i dyscyplin nauki w projekcie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych członkowie naszego stowarzyszenia podjęli poniższą uchwałę, którą mamy nadzieję, weźmie Pan Minister pod uwagę i wprowadzi odpowiednią korektę.

UCHWAŁA ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH z dn. 06 sierpnia 2018 r.

Zarząd Stowarzyszenia Kartografów Polskich wyraża ogromne zaniepokojenie w związku z brakiem dyscypliny "geodezja i kartografia" w nowym wykazie dziedzin i dyscyplin nauki, wzorowanym na wykazie klasyfikacji OECD z dostosowaniem do polskich uwarunkowań.

Wydziały uczelni oraz instytuty prowadzące badania i kształcące w zakresie "geodezji i kartografii" w Polsce mają tradycję sięgającą blisko 100 lat.

W ostatnich kilkunastu latach nastąpiło znaczące rozszerzenie pól badawczych w tym obszarze nauki. Na świecie badania z zakresu geoinformacji rozwijają się z dynamiką nigdy wcześniej nie spotykaną. W codziennym życiu korzystamy już nie tylko z tradycyjnych map papierowych, ale różnorodnych map internetowych, geoportali, serwisów geoprzestrzennych, aplikacji do nawigacji na lądzie, morzu i w powietrzu.

W ostatnich kilkunastu latach w Polsce opracowano ogromne zbiory danych przestrzennych m.in. Bazę Danych Obiektów Topograficznych oraz szczegółowe numeryczne modele terenu opracowywane ze zdjęć lotniczych oraz w procesie skanowania laserowego. Dostępne są ogromne zbiory danych satelitarnych z europejskich satelitów teledetekcyjnych. Pojawiły się nowe możliwości badań w związku z otwartym dostępem do tych zasobów dla nauki i dydaktyki. Likwidacja dyscypliny naukowej „geodezja i kartografia” trudne do przewidzenia zamieszanie w kształceniu kadr, do powyższych zadań. Żadna z proponowanych w rozporządzeniu dyscyplin nie zapewni wykształcenia specjalistów kompleksowo obsługujących zasób informacyjny georeferencyjnych rejestrów państwowych takich jak ewidencja gruntów i budynków, bazy i mapy topograficzne oraz tematyczne, geoportale

branżowe, gminne, powiatowe, wojewódzkie i centralne, czyli całe zasoby informacji przestrzennej dla całej Polski.

Przerwanie ciągłości badań, rozproszenie kadry naukowej spowoduje brak możliwości konkurowania na polu międzynarodowym, a także znacząco ograniczy możliwości rozwoju innowacyjnych firm krajowych działających w obszarze geoinformacji. Decyzja o zaniknięciu dyscypliny zahamuje w naturalny sposób rozpoczęte procesy tworzenia własnych komórek B+R w polskich firmach. Jednocześnie może to spowodować znaczące zmniejszenie konkurencyjności polskich firm na rynku krajowym w stosunku do podmiotów międzynarodowych.

Zarząd SKP popiera więc zdecydowanie wszystkie działania środowisk naukowych zmierzające do utrzymania samodzielności dyscypliny "geodezja i kartografia".

W imieniu Zarządu Stowarzyszenia Kartografów Polskich

dr hab. Joanna Bac-Bronowicz, prof. PWr

UWAGI ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA KARTOGRAFÓW POLSKICH DO ZMIAN USTAWY PGiK

Wrocław, dnia 30 kwietnia 2019 r.

Minister Inwestycji i Rozwoju
Jerzy Kwieciński
Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
przez Departament Architektury, Budownictwa
i Geodezji
Wydział Geodezji i Kartografii

Dotyczy konsultacji zmian w Ustawie z dnia 17 maja 1989 r. **Prawo geodezyjne i kartograficzne** (Dz.U.z 2017 r. poz. 2101 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669)

Szanowny Panie Ministrze!

W raporcie sporządzonym w ramach działalności *The United Nations Committee of Experts on Global Geospatial Information Management* (UNCEGGIM) można przeczytać, że kartografia jest i pozostanie ważnym narzędziem, przez które dane mogą być interpretowane przestrzennie. W raporcie zwrócono uwagę, że techniczne sposoby prezentacji danych będą musiały być rozwijane równolegle z postępowaniem w przetwarzaniu informacji. Nowe metody interpretacji i przedstawiania danych w znaczący sposób przyczyniają się do informowania społeczeństwa, w tym decydentów, a kształtowanie rozszerzonej rzeczywistości wirtualnej pozwoli ludziom na interakcję z informacją w nowy sposób. A informacja to niezbędny etap do wiedzy, bez której nie istnieje umiejętność. Jej nabywanie poprzez prawdziwą i szybką informację, gwarantuje m. in. mapy. Jest to niezbędne narzędzie w podejmowaniu optymalnej i ekonomicznie uzasadnionej warunkami przestrzennymi decyzji o rozwoju kraju, a w szczególności rozwoju przestrzennym. Tak postępują kraje o dużej dynamice ich rozwoju gospodarczego, których autorów wiedza poznawcza i weryfikująca postęp ma źródło w informacji pochodzącej z map. Nie można więc tak ważnej sprawy jak dynamika i ocena rozwoju kraju powierzać osobom bez wysokich kwalifikacji kartograficznych gwarantowanych przez państwo.

Należy także mieć na uwadze, że definicja mapy i kartografii w ostatnich kilkudziesięciu latach ewoluowała. Mapa nie jest tylko obrazem graficznym przestrzeni, ale współcześnie także określoną strukturą informacyjną. W czołowych rozwiniętych państwach świata funkcjonują renomowane agencje kartograficzne zajmujące się gromadzeniem i porządkowaniem oraz efektywnym udostępnianiem informacji przestrzennej. Rolę tę w Polsce pełni GUGiK. O kierunkach rozwoju kartografii świadczą bogate tematycznie i gromadzące dużą liczbę specjalistów i naukowców światowe konferencje organizowane przez Międzynarodową Asocjację Kartograficzną. Kartografia jest bowiem jednym z fundamentów szeroko rozumianych nauk geoinformacyjnych.

Po przedstawieniu nam projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne jesteśmy niezwykle zaniepokojeni wykreśleniem wielu zapisów dotyczących kartografii, a tym samym widoczną, choć być może niezamierzoną przez autorów zmian, dyskredytacją tej dziedziny współgrającej jak dotąd doskonale z geodezją. W wielu istotnych miejscach zaproponowano bowiem usunięcie sformułowań „i, lub, oraz prac kartograficznych”. Doprowadzić to może do braku standaryzacji i obniżenia jakości ważnych opracowań kartograficznych. Świadczą o tym np. zapisy w Art. 1. punkt 8), 9), 10) 11), 12), 13), 14) i 15). Szczególnie niezrozumiałą jest punkt 14) – w którym po art. 12c dodaje się art. 12ca w brzmieniu: „Do aktualizacji przez marszałka województwa bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8, nie stosuje się przepisów art. 11-12b i art. 42-46w”. Zapisem tym znosi się praktycznie wszystkie dotychczasowe warunki jakościowe dla procesu budowy i modyfikacji tej bazy, wymagania i procedury, dzięki którym baza ta powstała i funkcjonuje w obecnym kształcie. Skutkiem takich zapisów nie będzie trzeba zgłaszać wykonania takiej pracy i nie będzie formalnej procedury jej weryfikacji. Rezygnuje się tym samym ze wszystkich dotychczasowych kwalifikacji i uprawnień wymaganych do jej wykonania. Domyślamy się, że intencją autorów tych zmian, było ułatwienie bieżącej aktualizacji niektórych baz danych przestrzennych. Za słuszną ideą, idzie jednak próba zbyt prostej jej realizacji, bez szerszej analizy konsekwencji takiego działania. Przyjęcie takich zmian przyniosłoby nieodwracalne negatywne skutki np. dla jakości bazy danych obiektów topograficznych (BDOT10k) i jej wiarygodności, a nawet stawiałoby pod znakiem zapytania jej istnienie w przyszłości.

Jedyną cywilną bazą danych topograficznych dostępną w Polsce jest właśnie wspomniana baza BDOT10k. Jej atutem jest przede wszystkim jednolitość i dostępność na terenie całego kraju, a także bardzo dobrze przemyślana struktura tej bazy danych. Pozwala ona na wszechstronne przeprowadzenie profesjonalnych analiz przestrzennych, dzięki czemu baza ta jest wykorzystywana do wielu zagadnień wymagających danych przestrzennych, które dotyczą dużych obszarów, w tym wspomaganie administracji, zarządzanie kryzysowe, ratownictwo, służby porządkowe, rolnictwo, leśnictwo, ochrona środowiska, transport, planowanie przestrzenne itd., a także stanowi ona podstawę tworzenia i funkcjonowania geoportali regionalnych (wojewódzkich). Niezbędne jest także (jak dzieje się to w wielu innych krajach), mimo dostępności bardziej nowoczesnych form udostępniania danych, przygotowanie map topograficznych w zamkniętej redakcyjnie formie rastrowej służącej użytkownikom jako tło do różnych projektów, a także do wykonywania wydruku o wysokiej jakości.

Jak już wspomniano powyżej, na świecie działają krajowe agencje kartograficzne (NMA - a *national mapping agency*) produkujące mapy topograficzne i ich pochodne dla terenów całych państw. Mapy rozumiane są zarówno jako bazy danych przestrzennych, jak i różne formy ich geowizualizacji. W zadaniach NMA jest standaryzowanie, gromadzenie i udostępnianie podstawowych zestawów danych i map, w tym konieczność oceny jakości danych i wzięcia odpowiedzialności za jakość wyników modelowania (produktów kartograficznych). W Polsce nie mamy tego typu agencji, a rolę tę odgrywa Główny Urząd Geodezji i Karto-

grafii. W odmiennym modelu zarządzania powinien, biorąc pod uwagę dobre praktyki stosowane w innych rozwiniętych państwach, brać na siebie ciężar wypełnienia tych zadań.

Biorąc powyższe pod uwagę, poniżej przedstawiamy szczegółową analizę zapisów nowelizowanej Ustawy proponując rozwiązania, dzięki którym będzie można utrzymać dotychczasowy rozwój geodezji i kartografii, lub szerzej geoinformacji w Polsce.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2101 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669) wprowadza się zmiany, co do których Stowarzyszenie Kartografów Polskich zgłasza następujące uwagi:

Zmiana:

8) skreśla się użyte w art. 9 w ust. 2 oraz w ust. 8 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 1, 2 i 4, w art. 12 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 12a ust. 2, w art. 12b w ust. 6 i 7, w art. 12d w części wspólnej do wyliczenia w różnym przypadku wyrazy „lub prac kartograficznych”;

Opinia:

Dlaczego rezygnuje się z kontroli wykonawców prac kartograficznych?

Czy dlatego, że w żadnej z wojewódzkich inspekcji geodezyjnej i kartograficznej przez prawie 20 lat nie udało się zatrudnić osób z uprawnieniami w zakresie „Redakcji map”, i intencją autorów tego zapisu jest usunięcie problemu poprzez wykreślenie tego obowiązku z zakresu kompetencji wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, pomimo tego, że w części województw na prace kartograficzne środki finansowe pochodzą z budżetu państwa? Uzasadnienie tych zmian w ustawie PGiK w naszej opinii jest tylko w części właściwe, tzn. w kwestii zniesionego wcześniejszymi zmianami obowiązku wnoszenia opłat za zgłoszenia prac kartograficznych, a obecnie proponowanego zniesienia obowiązku zgłaszania prac kartograficznych. Jednak praca kartograficzna oprócz części merytorycznej powinna podlegać kontroli w zakresie legalności, rzetelności, celowości i gospodarności wydatkowanych na ich realizację środków finansowych lub też braku tych środków na realizację tych prac. Niewielu WINGiK przeprowadziło takie kontrole i wskazało brak tych środków w budżetach marszałków województw na realizację przez nich ustawowych prac kartograficznych.

Innym problemem jest to, iż według przedstawionych propozycji realizacja baz danych obiektów topograficznych (BDOT10k) to realizacja prac geodezyjnych, a nie prac kartograficznych. W rzeczywistości są to typowe prace kartograficzne. Problem kontroli przez WINGiK w tym zakresie np. marszałków województw w dalszym ciągu jest tylko iluzoryczny i pozbawiony skuteczności, tym bardziej, że nowy planowany przepis tj., art. 12ca mówi, że „do aktualizacji przez marszałka województwa bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8, nie stosuje się przepisów art. 11-12b i art. 42-46w.”, czyli de facto nie są to prace geodezyjne. W związku z wyeliminowaniem praktycznie w całości z rozdziału 3 ustawy PGiK

wyrażenia „lub prace kartograficzne”, traci sens tytuł tego rozdziału „Prace geodezyjne i kartograficzne”, z czym oczywiście trudno się zgodzić.

Likwidacja prac kartograficznych w takiej postaci jak tego dokonano w tej nowelizacji, jest de facto likwidacją tych prac w ustawie PGiK. Faktem jest jednak, że dotychczasowe ścisłe łączenie tych prac w postaci „prac geodezyjnych lub kartograficznych” w niektórych przypadkach było bezsensowne np.: „art. 12b ust 1 Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego przekazane zostały zbiory danych lub inne materiały stanowiące wyniki prac geodezyjnych lub **prac kartograficznych, niezwłocznie weryfikuje je** pod względem zgodności z przepisami prawa obowiązującymi w geodezji i kartografii, ...”. Niezwłoczność ta w przypadku prac geodezyjnych to kilka dni w przypadku prac kartograficznych to tygodnie, a czasem i miesiące. Autorzy tego pomysłu tzn. eliminacji „prac kartograficznych” z ustawy PGiK podeszli do problemu zbyt mechanicznie, bez analizy specyfiki prac kartograficznych. Naszym zdaniem prace kartograficzne powinny bezwzględnie pozostać wymienione w ustawie PGiK, ale bez łączenia ich z pracami geodezyjnymi spójnikami „lub, i, oraz” i pozostawić tylko w tych przypadkach kiedy jest to naprawdę uzasadnione.

Podsumowując, cała ustawa PGiK jest do przeredagowania pod kątem braku zasadności usunięcia wyrażenia „lub prace kartograficzne”.

Zmiana:

6) w art. 7c dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Marszałek województwa informuje Głównego Geodetę Kraju, w terminie do 30 listopada każdego roku, o zaplanowanych na kolejny rok działaniach w zakresie aktualizacji bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8.”;

Opinia:

Z proponowanej zmiany wynika, że Marszałek o aktualizacji map topograficznych nie musi informować Głównego Geodety Kraju. Jest to dysonans do zapisu art. 7c ust. 3. Ponadto cały czas pozostaje niejasność w zakresie zapisów zadań Marszałka. Skoro zgodnie z art. 7 ust. 3 jako „prowadzenie i udostępnianie baz danych” należy rozumieć: tworzenie, ewidencjonowanie, utrzymywanie oraz aktualizację i udostępnianie. Można to znacząco skrócić i zbliżyć do sposobu zapisu zadań starosty w art. 7d.

Zmiana:

11a) W Art. 12a: a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonawca prac geodezyjnych po ich wykonaniu zobowiązany jest złożyć do organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego zostały zgłoszone prace geodezyjne, zawiadomienie o przekazaniu materiałów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zwane dalej „zawiadomieniem o przekazaniu materiałów” dołączając:...”,

Opinia:

W naszej opinii należy zmienić zapis do postaci „Wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych po ich wykonaniu zobowiązany jest złożyć do organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego zostały zgłoszone prace geodezyjne i kartograficzne ...”
Przy takim założeniu, że nie zgłasza się prac dotyczących baz danych z art. 4 ust. 1 pkt 8, w nowym brzmieniu Ustawy pkt 1 nie powinno być pkt. 8 (w art. 4 ust. 1a pkt 1-5 i 8-12), a prawdopodobnie także 1, 4, 5, 9, 10.

Zmiana

11b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wykonawca zgłoszonych prac geodezyjnych pisemnie zawiadomił organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, o zaniechaniu ich wykonania.

1b. Organ i wykonawca prac geodezyjnych mogą, na etapie zgłoszenia prac lub jego uzupełnienia, uzgodnić harmonogram i zakres częściowego przekazywania zbiorów danych i dokumentów, o których mowa w ust. 1.

1c. Niezłożenie zawiadomienia o przekazaniu materiałów i nieprzekazanie zbiorów danych i materiałów stanowiących wyniki prac geodezyjnych, przed upływem zadeklarowanego terminu zakończenia prac jest równoznaczne z zaniechaniem wykonywania tych prac. Ponowne podjęcie przerwanych prac wymaga dokonania nowego zgłoszenia prac.”

Opinia:

Proponujemy zmianę treści ust. 1c do następującej postaci: „Niezłożenie zawiadomienia o przekazaniu materiałów łącznie ze zbiorami danych i materiałami stanowiącymi wyniki ...”.
Może się bowiem zdarzać składanie zawiadomień bez przekazania operatu.

Zmiana:

12 w art. 12b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego przekazane zostały zbiory danych lub inne materiały stanowiące wyniki prac geodezyjnych, weryfikuje je pod względem...

w art. 12c:

po art. 12c dodaje się art. 12ca w brzmieniu:

„Art. 12ca. Do aktualizacji przez marszałka województwa bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 8, nie stosuje się przepisów art. 11-12b i art. 42-46w.”

Opinia:

Dla zapewnienia właściwej funkcjonalności bazy BDOT10k, możliwości dalszego jej wykorzystania w wielu aspektach życia społecznego, gospodarczego, w tym szczególnie w zarządzaniu kryzysowym, ratownictwie, planowaniu przestrzennym, prewencji powodziowej itd., koniecznym jest odpowiednie sprawowanie przez Państwo pieczy nad tą bazą. Służba Geodezyjna i Kartograficzna jest odpowiedzialna za dostarczenie tej bazy w odpowiedniej jakości i wiarygodności innym służbom, branżom i społeczeństwu. Baza ta

nie może być modyfikowana bez nadzoru, bez kompetencji i bez wiedzy Państwa o takim działaniu. Proponowany art. 12ca jest zaprzeczeniem dobrych standardów i dobrych praktyk w geodezji i kartografii i niesie ogromne ryzyko stopniowego obniżania jakości tej bazy. Problem ten nie dotyczy tylko branży geodezyjno-kartograficznej, ale przede wszystkim zewnętrznych odbiorców. Jako przykład można podać opracowanie map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego, gdzie baza BDOT10k jest bazą źródłową (Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 4 października 2018 r. w sprawie opracowywania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego). Materiałami bazowymi do tych opracowań są również mapy topograficzne. Ewentualne wprowadzenie tych kontrowersyjnych zmian miało by zatem negatywny wpływ również na inne akty prawne, w tym przytoczone rozporządzenie.

Zarówno baza BDOT10k, jak i standardowe opracowania map topograficznych powinny być realizowane w sposób uporządkowany i z dbałością o ich wysoką jakość. Każde inne działanie będzie **niezwykle kosztowne dla Państwa, spowoduje zmarnowanie ogromnych środków finansowych przeznaczonych do tej pory na budowę i aktualizację tych produktów, a w przyszłości wymagać będzie nowych nakładów na ich odbudowę.**

Art.12ac nie jest również potrzebny marszałkom województw do modyfikacji bazy BDOT10k w ramach prowadzonych w urzędzie działań. Już obecnie istnieje możliwość dokonania zmian - dają ją zapisy rozporządzenia w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, który zawiera sformułowanie, że dane do zasobu można pozyskiwać w wyniku działań własnych organu odpowiedzialnego za prowadzenie zasobu. Należy podkreślić brak jakiegokolwiek pozytywnego skutku takiej regulacji, natomiast negatywne skutki mogą być ogromne.

Podsumowując, postulujemy:

W Art. 12 przywrócić zapis o zgłaszaniu prac dotyczących aktualizacji bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a, pkt.8 (BDOT10k) i map topograficznych.

W Art. 12a dopisać: „lub prac kartograficznych” i uwzględnić zbiory danych BDOT10k i map.

W Art. 12b i 12c dopisać „prac kartograficznych”

Artykuł 12 ca wykreślić w całości lub skasować „nie” pozostawiając „stosuje się przepisy art. 11-12b i art. 42-46w”

W art.,12d: a) w ust. 1: nie uchylać pkt 2, a w pkt 3 dopisać „lub prac kartograficznych”

Zmiana:

26) w art. 40:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przekazywanie i wymiana danych oraz materiałów geodezyjnych i kartograficznych pomiędzy organami Służby Geodezyjnej i Kartograficznej odbywa się nieodpłatnie w zakresie niezbędnym do realizacji zadań tych organów określonych w ustawie, w tym dotyczących obsługi zgłoszeń prac geodezyjnych lub prac kartograficznych.”,

Opinia:

Jeśli likwiduje się wzór zgłoszenia pracy kartograficznej, to o jakich pracach kartograficznych jest w tym przepisie mowa? Proponujemy następujący zapis: „2a. Przekazywanie i wymiana danych oraz materiałów geodezyjnych i kartograficznych pomiędzy organami Służby Geodezyjnej i Kartograficznej odbywa się nieodpłatnie w zakresie niezbędnym do realizacji zadań tych organów określonych w ustawie, w tym dotyczących obsługi prac geodezyjnych lub prac kartograficznych.”. Nie ma przecież znaczenia czy praca jest zgłoszona czy nie – praca jest przecież związana z realizacją zadań tych organów.

Zmiana:

27) w art. 40a w ust. 2:

a) w pkt 1:

– lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) zawartych w bazie danych obiektów ogólnogeograficznych o szczególności zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:250 000 i mniejszych,

d) numerycznego modelu terenu.”

Opinia:

Zmiana ta rodzi szereg pytań wymagających wyjaśnienia. Jak autorzy nowelizacji traktują w takim przypadku numeryczny model pokrycia terenu? Czy będzie on wchodził w skład państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego? Na jakich zasadach jest (będzie) udostępniany? Dlaczego nie jest wymieniony w tym punkcie nowelizacji ustawy PGiK?

Zmiana:

W art. 8. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 422 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) mapę sytuacyjno-wysokościową pobraną z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego z naniesionym schematem planowanych czynności, robót lub urządzeń wodnych i zasięgiem ich oddziaływania lub inną mapę opatrzoną przez organ państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej odpowiednią klauzulą;”;

Opinia:

Proponujemy usunąć wyraz „państwowego”. Państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej nie ma od ponad 20 lat. Jest Służba Geodezyjna i Kartograficzna.

Zmiana:

1) w art. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu:

„7a) mapie do celów projektowych – rozumie się przez to opracowanie kartograficzne, wykonane z wykorzystaniem wyników prac geodezyjnych i materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zawierające elementy stanowiące treść mapy zasadniczej

a także informacje niezbędne do sporządzenia dokumentacji projektowej, w tym projektu zagospodarowania działki lub terenu, oraz klauzulę właściwego organu, stanowiącą potwierdzenie przyjęcia materiałów lub zbiorów danych w oparciu, o które mapa ta została sporządzona, do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub oświadczenie geodety złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o uzyskaniu pozytywnego protokołu weryfikacji;

7b) geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektów budowlanych – rozumie się przez to wykonanie pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych mających na celu zebranie aktualnych danych o przestrzennym rozmieszczeniu elementów zagospodarowania terenu objętego zamierzeniem budowlanym i sporządzenie dokumentacji geodezyjnej zawierającej wyniki tych pomiarów, w tym mapę opatrzoną klauzulą właściwego organu, stanowiącą potwierdzenie przyjęcia materiałów lub zbiorów danych w oparciu, o które mapa ta została sporządzona, do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego lub oświadczenie geodety złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, po uzyskaniu pozytywnego protokołu weryfikacji;”;

Opinia:

W naszym przekonaniu składanie oświadczeń przez geodetów musi być powszechne. W przeciwnym razie będzie to równoznaczne z marginalizacją instytucji klauzul właściwych organów i powiatowych ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej, co naszym zdaniem jest pierwszym krokiem do likwidacji państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w jego obecnej postaci w perspektywie najbliższych kilku lat. Pozostaje sprawa funkcjonowania państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w takiej postaci organizacyjnej i merytorycznej jak obecnie a jest to kwestia, której w tej nowelizacji nie uwzględniono i w związku z tym trudno się do niej odnieść. Na pewno będzie to sprawa kluczowa w przypadku prac nad zupełnie nową ustawą Prawo geodezyjne i kartograficzne lub ustawą o katastrze.

Propozycje innych zmian:

1. Projekt PGiK nie uwzględnia zgłaszanych przez wiele lat postulatów dotyczących równej możliwości ubiegania się o uprawnienia geodezyjne z zakresu 3, 6, 7 dla wszystkich zainteresowanych, bez względu na okres ukończenia studiów wyższych. Obecne **obowiązujące zapisy jawnie dyskryminują osoby**, które skończyły studia przed wejściem w życie programów studiów opartych o tzw. efekty kształcenia/uczenia się. Osoby te w świetle obowiązujących przepisów już nigdy nie będą mogły ubiegać się o uprawnienia, ponieważ uczelnie nie ma podstawy prawnej do potwierdzenia efektów kształcenia/uczenia się dla starszych programów studiów. Warto przy tym zaznaczyć, że programy te były najczęściej bardziej rozbudowane merytorycznie i godzinowo niż obecnie. Od dawna postulowanym przez środowisko zawodowe geodetów i kartografów, a także samą Komisję Kwalifikacyjną jest umożliwienie tym osobom uzyskiwania uprawnień w alternatywnej procedurze egzaminacyjnej (potwierdzającej

znajomość przepisów w dziedzinie geodezji i kartografii), analogicznie jak dla uprawnień z zakresu 1, 2, 4 i 5.

2. W dotychczasowej ustawie PGiK art. 44 podaje: Uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresach, o których mowa w art. 43 pkt 1, 2, 4 i 5, mogą uzyskać osoby, które: ust. 3) posiadają wyższe, średnie lub średnie branżowe wykształcenie geodezyjne. Należy koniecznie uściślić, co znaczy w tym kontekście słowo „branżowe”. Według obecnie obowiązującej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce nie ma już ani minimum programowego, ani żadnych opisów zawartości programu kierunku studiów „Geodezja i kartografia”. Proponujemy uściślenie: „ukończenie kierunku geodezja i kartografia przypisanego do aktualnej dyscypliny naukowej, w której prowadzi się badania z zakresu geodezji i kartografii. Powinien to być warunek do uzyskania uprawnień 1, 2, 3, 4, 5. Projekt zmian PGiK nie uwzględnia także wielokrotnie zgłaszanego przez środowisko geodezyjno-kartograficzne postulatu o uznawaniu efektów kształcenia/uczenia się uzyskiwanych podczas studiów podyplomowych.
3. Proponujemy zmianę w ustawie PGiK art. 43 nazwy uprawnień nr 6 na "KARTOGRAFIA I PRZETWARZANIE GEOINFORMACJI" co jest zgodne m.in. z wynikami prac Zespołu roboczego zajmującego się uprawnieniami w zakresach 3, 6, 7 i protokołem posiedzenia Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych, 8-9 grudnia 2016 roku, a także z monitami Stowarzyszenia Kartografów Polskich od ok. 20 lat. Nie było to możliwe bez zmiany Ustawy, a więc teraz jest odpowiedni moment.
4. W art. 4 ust 1 pkt 1a ppkt 11 proponujemy nadać brzmienie: „zobrazowań lotniczych i satelitarnych, ortofotomapy, numerycznego modelu terenu i numerycznego modelu pokrycia terenu”.

Zmiana ta ma na celu usankcjonowanie prawne produktu, który de facto jest w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym i za którego prowadzenie odpowiada Służba Geodezyjna i Kartograficzna obecnie naszym zdaniem dzieje się to w sposób nieformalny. Przyjęcie proponowanej zmiany wymaga dokonania stosownych zmian w dalszej części projektu nowelizującego ustawę PGiK i delegacji do wydania odpowiedniego rozporządzenia.
5. W związku z koniecznością usunięcia z ustawy PGiK słowa „sprzedaż” (sprzedaż jest związana z ustawą o podatku od towarów i usług VAT oraz ustawą o cenach towarów i usług) należy w art. 41b ust 1 i 2 zastąpić słowo „sprzedaż” słowem „udostępnianie” i dokonać właściwej redakcji tych przepisów w nowym brzmieniu. Propozycja nowego brzmienia „wpływy za udostępnianie materiałów i informacji z zasobów wojewódzkich, ...” i odpowiednio „wpływy za udostępnianie danych z ewidencji gruntów i budynków oraz innych materiałów i informacji z zasobów powiatowych, ...”
6. W art. 7a w ust. 1 pkt 6 proponujemy skreślić wyrazy „zakłada i”.

Naszym zdaniem baza została założona i aktualizowana w trybie określonym w rozporządzeniu w sprawie państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju.

7. W art. 7a w ust. 1 pkt 6 lit. b proponujemy uchylić tiret trzecie, tiret czwarte i tiret piąte, Rezygnacja z gromadzenia w bazie danych PRG niektórych informacji dotyczących przebiegu granic, wynika przede wszystkim z troski o respektowanie zasady referencyjności baz danych przestrzennych i odpowiedzialności organów administracji za jakość gromadzonych w bazach danych informacji o granicach. Ponadto dla większości tych danych ustawa o infrastrukturze informacji przestrzennej określa precyzyjnie organy wiodące odpowiadające za tworzenie i obsługę sieci usług dotyczących zbiorów i usług danych przestrzennych. Odnośnie poszczególnych rodzajów granic, stan obecny przedstawia się następująco:

1) Zbiory danych dotyczące granic rejonów statystycznych i obwodów spisowych prowadzone są przez Główny Urząd Statystyczny, który w ramach prowadzonego portalu geostatystycznego <https://geo.stat.gov.pl/imap/> już kilka lat temu uruchomił usługi danych przestrzennych: przeglądania, wyszukiwania i pobierania dla zbiorów przestrzennych „rejonów statystycznych” i „obwodów spisowych” i dane te należy traktować jako referencyjne w zakresie granic statystycznych. Ponadto GUS jest organem wiodącym dla tematu danych przestrzennych z załącznika III do ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej: jednostek statystycznych, rozumianych jako jednostki służące do rozpowszechniania lub wykorzystywania informacji statystycznych. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego reguluje między innymi zasady i kryteria ustalenia granic rejonów statystycznych i obwodów spisowych i za ich aktualność odpowiadają jednostki statystyki publicznej.

2) Zbiory danych dotyczące w szczególności:

- granic urzędów morskich,
- granic pasa nadbrzeżnego w tym ochronnego i technicznego,
- granic portów i przystani morskich,
- granic red,
- morskiej linii brzegowej,
- linii podstawowej morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej,
- granicy morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej,
- granicy wyłącznej strefy ekonomicznej,
- granic morskich wód wewnętrznych,

są przedmiotem cyfryzacji i ich udostępniania przez administrację morską tj. Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (MGMiŻS) oraz urzędy morskie w Gdyni, Słupsku i Szczecinie. Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej jest w trakcie budowy i wdrożenia Systemu Informacji Przestrzennej Administracji Morskiej (SIPAM) obejmującego między innymi gromadzenie szeroko rozumianych danych przestrzennych oraz opiso-

wych związanych z gospodarką morską, ich wyszukiwanie, przetwarzanie, przeglądanie, pobieranie, analizowanie a także uruchomienie usług danych przestrzennych świadczonych drogą elektroniczną. Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej jest organem wiodącym w zakresie tematów danych przestrzennych, o których mowa w rozdziale 1 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, oraz rozdziale 3 pkt 15 warunki oceanograficzno-geograficzne, rozumiane jako warunki fizyczne mórz i oceanów, w szczególności: charakter dna, prądy, pływy, zasolenie, stany wody, stany morza, wysokość fal i pkt 16 obszary morskie, rozumiane jako obszary mórz i akwenów słonowodnych w podziale na regiony i subregiony o wspólnych cechach ze względu na ich warunki fizyczne.

- 3) Regionalne zarządy gospodarki wodnej są jednostkami organizacyjnymi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i referencyjne zbiory danych dotyczące ich granic publikowane są przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie jest organem wiodącym w szczególności, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 1 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej elementów hydrograficznych wraz z podjednostkami hydrograficznymi i regionami wodnymi, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej.
- 4) Zbiory danych dotyczące w szczególności:
 - granic nadleśnictw,
 - granic regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych,publikowane i udostępniane są przez Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych na stronie <https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/>.
- 5) Granice podziałów kraju ze względu na właściwość miejscową:
 - sądów powszechnych: apelacyjnych, okręgowych oraz rejonowych,
 - wojewódzkich sądów administracyjnych,
 - prokuratur: apelacyjnych, okręgowych oraz rejonowych,
 - archiwów państwowych,
 - urzędów skarbowych,
 - izb administracji skarbowej,oraz granic podziału kraju ze względu na obszary działania służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych:
 - Policji, w tym komend wojewódzkich, komendy Stołecznej, komend powiatowych (miejskich) i rejonowych oraz komisariatów,
 - Straży Pożarnej, w tym komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich),
 - Straży Granicznej, w tym oddziałów, placówek i dywizjonów,

- Szefffów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin, są pochodną przebiegu granic zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa oraz granic jednostek ewidencyjnych i obrębów ewidencyjnych.
8. W art. 7c w ust. 1 proponujemy uchylić pkt. 6. Współdziałanie, o którym jest mowa w tym artykule jest czysto deklaratywne, i nie niosące za sobą żadnych konkretnych działań, a pośrednictwo w wyjaśnianiu rozbieżności w przebiegu granic, w szczególności granic jednostek zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa, GGK ze starostami nie ma naszym zdaniem uzasadnienia merytorycznego.

Poza wymienionymi uwagami szczegółowymi, pragniemy przedstawić jeszcze kilka uwag natury ogólnej:

1. Ważną kwestią jest sprawa nowych uregulowań w ustawie PGiK związanych krajowym systemem informacji o terenie. Po wejściu w życie ustawy PGiK w 2011 roku, w której precyzyjnie zdefiniowano bazy danych, które prowadzone są przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną oraz ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, zapisy na ten temat w ustawie PGiK wydają się nie mieć w naszym przekonaniu istotnego znaczenia. Kwestia ta dotyczy w szczególności delegacji określonej w art. 40 ust. 5 pkt 3 do wydania przez ministra do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad i trybu założenia i prowadzenia krajowego systemu informacji o terenie. Wydane na tej podstawie dnia 12 lipca 2001 r. rozporządzenie jest naszym zdaniem w całości do uchylenia, jako nic nie wnoszące, a w dużej części jest nawet sprzeczne w stosunku do treści obecnie obowiązujących i planowanych do zmiany przepisów prawa
2. W ustawie nie podjęto próby uregulowania statusu trójwymiarowego modelu zabudowy wykonanego za dziesiątki milionów złotych bez podstawy prawnej. Modele te nie są, bo nie mogą być przy dzisiejszym stanie prawnym włączone do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Istnieje niebezpieczeństwo zwrócenia na ten fakt Najwyższa Izba Kontroli tak jak było to w przypadku Zintegrowanego Systemu Katastralnego. Sprawa jest naprawdę poważna, ponieważ w realizację tego produktu zaangażowano ogromne środki finansowe UE.

Z poważaniem

W imieniu Zarządu Stowarzyszenia Kartografów Polskich

dr hab. Joanna Bac-Bronowicz, prof. PWR

**UWAGI ZARZĄDU GŁÓWNEGO STOWARZYSZENIA
KARTOGRAFÓW POLSKICH DO PROJEKTU
ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE UPRAWNIEŃ ZAWODOWYCH
W DZIEDZINIE GEODEZJI I KARTOGRAFII**

Wrocław, dnia 12 maja 2019 r.

Pan Artur Soboń
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
przez Departament Architektury,
Budownictwa i Geodezji

Dotyczy konsultacji zmian projektu rozporządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na list Pana Ministra dotyczący projektu rozporządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju w sprawie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii przedstawiamy szczegółową analizę zapisów nowelizowanego rozporządzenia proponując rozwiązania, dzięki którym będzie można utrzymać dotychczasowy rozwój geodezji i kartografii, lub szerzej geoinformacji w Polsce. Część z poniższych uwag jest zamieszczona w opinii SKP z 30 kwietnia 2019 r., dotyczącej konsultacji zmian w Ustawie z dnia 17 maja 1989 r. - **Prawo geodezyjne i kartograficzne** (Dz.U.z 2017 r. poz. 2101 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669), gdyż są to akty powiązane.

I. Rozdział 2 §2.1 2) 3. „Osoba zainteresowana oprócz dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 44...”

W Ustawie PGiK art. 44 podaje: Uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresach, o których mowa w art. 43 pkt 1, 2, 4 i 5, mogą uzyskać osoby, które:

ust 3) posiadają wyższe, średnie lub średnie branżowe wykształcenie geodezyjne.

Uwaga:

Należy koniecznie uściślić co znaczy w tym kontekście słowo „branżowe”. Według obecnie obowiązującej Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce nie ma już ani minimum programowego, ani żadnych opisów zawartości programu kierunku studiów „Geodezja i kartografia”.

Proponujemy uściślenie: „ukończenie kierunku geodezja i kartografia przypisanego do aktualnej dyscypliny naukowej, w której prowadzi się badania z zakresu geodezji i kartografii.” Powinien to być warunek do uzyskania uprawnień 1,2,3,4,5.

2. Zmiana nazwy zakresu 6

z „*Redakcja map*” na „**Kartografia i przetwarzanie geoinformacji**”.

Proponowana nazwa „**Kartografia i przetwarzanie geoinformacji**” odzwierciedla prace faktycznie realizowane przez osoby uprawnione z zakresu 6. Dzięki tej zmianie nazwy, uprawnienia nr 6 staną się czytelne dla szerokiego odbiorcy i będą adekwatne do działalności jakiej dotyczą. Dlatego też, proponujemy zmianę w Ustawie PGiK art. 43 nazwy uprawnień nr 6 na „**Kartografia i przetwarzanie geoinformacji**”, co jest zgodne m.in. z wynikami prac Zespołu roboczego zajmującego się uprawnieniami w zakresach 3, 6, 7 i protokołem posiedzenia Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych, 8-9 grudnia 2016 roku, a także z monitami Stowarzyszenia Kartografów Polskich od ok. 20 lat. Nie było to możliwe bez zmiany Ustawy, a więc teraz jest odpowiedni moment.

Uzasadnienie.

Kartografia jest dziedziną wiedzy, która zajmuje się modelowaniem informacji przestrzennej oraz jej obrazowaniem – geowizualizacją. Definicja mapy i kartografii w ostatnich kilkudziesięciu latach bardzo się zmieniła. W czołowych rozwiniętych państwach świata funkcjonują renomowane agencję kartograficzne zajmujące się gromadzeniem i porządkowaniem oraz efektywnym udostępnianiem informacji przestrzennej. Uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresie 6 wymagane są głównie przy zamówieniach na prace kartograficzne zlecanych lub współzlecanych przez Głównego Geodetę Kraju oraz inne organy państwowe lub samorządowe. Obecnie na rynku kartograficznym funkcjonuje (wg danych z GUGiK) 890 kartografów z uprawnieniami w zakresie 6. Należy jednak wziąć pod uwagę, że ok. 150 zdawało egzamin na uprawnienia w czasie funkcjonowania baz danych topograficznych, tak więc nie jest to wystarczająca ilość specjalistów gwarantujących odpowiedzialne wykonanie baz i map będących zadaniem Głównego Geodety Kraju, który zgodnie z INSPIRE i art.4 Ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej ma za zadania: zakładanie i prowadzenie dla obszaru całego kraju w systemie teleinformatycznym bazy danych, obejmującej zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej. Standardowymi opracowaniami kartograficznymi, tworzonymi na podstawie odpowiednich zbiorów danych zawartych w bazach danych, o których mowa w ust. 1a i 1b, są: 1.e. 3) mapy topograficzne w skalach: 1:10 000, 1:25 000, 1:50 000, 1:100 000.

Po przedstawieniu nam projektu ustawy o zmianie Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne jesteśmy niezwykle zaniepokojeni wykreśleniem wielu zapisów dotyczących kartografii, a tym samym widoczną, choć być może niezamierzoną przez autorów zmian, dyskredytacją tej dziedziny współgrającej jak dotąd doskonale z geodezją. W wielu istotnych miejscach zaproponowano bowiem usunięcie sformułowań „i, lub, oraz prac kartograficznych”. Rezygnuje się tym samym ze wszystkich dotychczasowych kwalifikacji i uprawnień wymaganych do jej wykonania. Domyślamy się, że intencją autorów tych zmian, było ułatwienie bieżącej aktualizacji niektórych baz danych przestrzennych, ze względu na brak uprawnionych kartografów. Jest to jednak próba zbyt prostej realizacji, bez szerszej analizy konsekwencji takiego działania.

Przyjęcie takich zmian przyniosłoby nieodwracalne negatywne skutki np. dla jakości bazy danych obiektów topograficznych (BDOT10k) i jej wiarygodności, a nawet stawiałoby pod znakiem zapytania jej istnienie w przyszłości. Nie można tak ważnej sprawy jak dynamika i ocena geoprzestrzennego rozwoju kraju powierzać osobom bez wysokich kwalifikacji kartograficznych gwarantowanych przez państwo.

3. Konieczne jest wprowadzenie zasad regulujących sposób ubiegania się o uprawnienia dla osób, które nie mogą wykazać punktów ECTS osiągniętych w czasie procesu kształcenia, poprzez wprowadzenie egzaminu np. odpowiadającego egzaminowi dla uprawnień pozostałych (1, 2, 4, 5)

Propozycja:

Realizacja postulatu mogłaby nastąpić poprzez dodanie w rozdziale 4 rozporządzenia ustępu 5 o brzmieniu:

5. Uznanie umiejętności, o których mowa w art. 44a ust.1 pkt. 3, na wniosek kandydata, może odbyć się na podstawie egzaminu

lub

5. Osoby, które nie są w stanie udokumentować efektów kształcenia, o których mowa w §9.1 rozporządzenia, mogą ubiegać się o nadanie uprawnień w trybie artykułu 44 Ustawy PgiK.

Uzasadnienie:

Osoby posiadające wyższe wykształcenie w dziedzinie geodezji i kartografii oraz stosowną praktykę, które nie mogą wykazać wymaganych efektów kształcenia opisanych w załączniku 3, nie będą pozbawione możliwości uzyskania uprawnień zawodowych w zakresach 3, 6 i 7.

Zniesiona zostanie dyskryminacja pomiędzy technikami (którzy mają prawo do egzaminu) i osobami z wyższym wykształceniem, którzy nie posiadają dodatkowego tytułu technika, którzy takiej możliwości zostali pozbawieni.

Komentarz:

Projekt PGiK nie uwzględnia zgłaszanych przez wiele lat postulatów dotyczących równej możliwości ubiegania się o uprawnienia geodezyjne z zakresu 3, 6, 7 dla wszystkich zainteresowanych, bez względu na okres ukończenia studiów wyższych. Obecne obowiązujące zapisy jawnie dyskryminują osoby, które skończyły studia przez wejściem w życie programów studiów opartych o tzw. efekty kształcenia/uczenia się. Osoby te w świetle obowiązujących przepisów już nigdy nie będą mogły ubiegać się o uprawnienia, ponieważ uczelnie nie ma podstawy prawnej do potwierdzenia efektów kształcenia/uczenia się dla starszych programów studiów. Warto przy tym zaznaczyć, że programy te były najczęściej bardziej rozbudowane merytorycznie i godzinowo niż obecnie. Od dawna postulowanym przez środowisko zawodowe geodetów i kartografów, a także samą Komisję Kwalifikacyjną jest umożliwienie tym osobom uzyskiwania uprawnień w alternatywnej procedurze egzaminacyjnej (potwierdzającej znajomość przepisów w dziedzinie geodezji i kartografii), analogicznie jak dla uprawnień z zakresu 1, 2, 4 i 5.

4. Modernizacja załącznika nr 2., zakres 6 redakcja map – proponowana nazwa: „**kartografia i przetwarzanie geoinformacji**”

Podział pkt. 4 na dwa punkty:

a) **Wykonanie standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.**

b) **Opracowanie baz danych tematycznych tworzonych przez służbę geodezyjną i kartograficzną oraz geologiczną, w szczególności map sozologicznych i hydrograficznych (SOZO, HYDRO) oraz cyfrowych map hydrograficznych itp.**

Uzasadnienie:

Opracowania te nie są ze sobą powiązane, realizowane są w oddzielnych procedurach, postępowaniach itd.

5. Żaden z pozostałych zakresów uprawnień nie miał i nie ma wymogu, który jest zapisany dla zakresu 6: „Dla spełnienia wymagań niezbędnych do uznania przez komisję kwalifikacyjną praktyki zawodowej konieczne jest wykazanie w dzienniku praktyki zawodowej przynajmniej 5 różnych prac z powyżej wymienionych, z czego co najmniej 3 muszą być opracowaniami podlegającymi przyjęciu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Taki zapis uważamy za słuszny.

W nowym rozporządzeniu zamiast poprzedniej treści „§ 7. 1. Przebieg praktyki zawodowej dokumentuje się kolejnymi wpisami odzwierciedlającymi czynności wykonywane w ramach opracowań będących rezultatem odpowiednich prac geodezyjnych lub kartograficznych, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia tych prac, a w przypadku prac podlegających zgłoszeniu do właściwych organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej – ze wskazaniem również identyfikatora ewidencyjnego materiału nadanego dokumentacji geodezyjnej lub kartograficznej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Wpisy w dzienniku praktyki zawodowej są dokonywane w sposób systematyczny, po wykonaniu każdej kolejnej pracy geodezyjnej lub kartograficznej” jest „§ 6. 1. Przebieg praktyki zawodowej dokumentuje się wpisami odzwierciedlającymi czynności wykonywane w ramach opracowań będących rezultatem odpowiednich prac geodezyjnych lub kartograficznych, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia tych prac, a w przypadku prac podlegających zgłoszeniu do właściwych organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej – ze wskazaniem również identyfikatora ewidencyjnego zgłoszenia prac geodezyjnych lub prac kartograficznych”. Jak nie trudno zauważyć usunięto przyjętej jest tylko zgłoszonej i nie jest to spójne z wymaganiami określonymi dla zakresu 6.

6. Zmiana § 32. ust.2 poprzez zwiększenie wynagrodzenia członka komisji kwalifikacyjnej (...) do wysokości 1,4 % przeciętnego wynagrodzenia za każdą osobę zainteresowaną uczestniczącą w postępowaniu kwalifikacyjnym i dopisanie treści: nie mniej niż 250 zł.

Uzasadnienie: tak duża dysproporcja pomiędzy komisjami z różnych zakresów jest krzywdząca, zwłaszcza, że wynagrodzenie dla części członków komisji zostało podwyższone w projekcie (ust. 1) i równocześnie pominięto wybrane regulacje.

Oczywiście komisje z zakresu 3, 6 i 7 mają mniejsze obciążenie w przypadku przeprowadzenia postępowania bez egzaminu, ale z pewnością nie można założyć, że jest ono ponad pięć razy niższe. W obu przypadkach występują stałe niebagatelne parametry warunkujące wynagrodzenie, niezależne od rodzaju postępowania, chodzi przede wszystkim o dojazd do miejsca przeprowadzenia postępowania, który często zajmuje kilka godzin, a także rezygnację z pracy własnej w tym czasie (aspekt utraconych korzyści, jakie odniósłby członek komisji realizując swoją pracę zamiast uczestniczyć w komisji, obie wartości wydają się nieporównywalne).

Należy wziąć również pod uwagę, że postępowania dla zakresów 3, 6 i 7 zazwyczaj odbywają się w małych grupach kandydatów (kilka osób), taki stan powoduje, że członek komisji (przy dzisiejszej regulacji) może otrzymać ok. 100 - 150 zł za całe postępowanie i często za 14-16 h jakie poświęci w tym celu (znaczna część komisji jest spoza Warszawy i należy uwzględnić czas podróży).

Z poważaniem

W imieniu Zarządu Stowarzyszenia Kartografów Polskich

dr hab. Joanna Bac-Bronowicz, prof. PWr

STATUT NARODOWEGO KOMITETU ds. MIĘDZYNARODOWEJ ASOCJACJI KARTOGRAFICZNEJ

PROPOZYCJA DO PRZEDYSKUTOWANIA

Główny Urząd Geodezji i Kartografii instytucjonalnie reprezentuje Polskę w Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej – MAK (International Cartographic Association – ICA).

§ 1.

Podstawy prawne działalności Narodowego Komitetu ds. MAK

1. Główny Urząd Geodezji i Kartografii, jako reprezentant Polski w Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (MAK), działa na podstawie porozumienia pomiędzy Głównym Urzędem Geodezji i Kartografii a International Cartographic Association, zwanej dalej ICA, zawartego w marcu 1965 r.
2. W celu jak najpełniejszego reprezentowania kartografii polskiej Główny Geodeta Kraju powołuje zespół doradczy nazwany Narodowym Komitetem ds. MAK.
3. Komitet składa się z delegatów zarządów polskich organizacji i instytucji, których podstawowa działalność prowadzona jest w dziedzinie kartografii oraz innych osób aktywnie uczestniczące w pracach komisji MAK.

§ 2.

Zakres i zasięg działalności Narodowego Komitetu ds. MAK

W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego i Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Instytutu Geodezji i Kartografii, wydawnictw kartograficznych, Sekcji Kartografii Komitetu Geodezji PAN, Stowarzyszenia Kartografów Polskich, Oddziału Kartograficznego Polskiego Towarzystwa Geograficznego, Zarządu Geografii Wojskowej Sztabu Generalnego WP, Zespołu Historii Kartografii Instytutu Historii Nauki PAN, byli członkowie Komitetu Wykonawczego MAK, byli i aktualni przewodniczący komisji ICA, przedstawiciele organizacji afiliowani przy MAK oraz inne instytucje i osoby aktywnie uczestniczące w pracach komisji MAK.

§ 3.

Główne cele i zasady działania Narodowego Komitetu ds. MAK

Głównym celem działalności Narodowego Komitetu ds. MAK jest koordynacja przedsięwzięć podejmowanych przez polskich kartografów, instytucje i organizacje kartograficzne, związanych z uczestnictwem Polski w działaniach Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej. Dotyczy to przygotowania i opublikowania Raportu Narodowego na Zgromadzenie Ogólne MAK (co 4 lata), przygotowania publikacji pt.: The Polish Cartography, przygotowania materiałów na wystawy i konkursy kartograficzne towarzyszące Międzynarodowej Konferencji Kartograficznej (raz na 2 lata), wyboru oficjalnych delegatów na Zgromadzenie Ogólne MAK, rekomendacji kandydatów do władz Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (prezydenta, wiceprezydentów, przewodniczących komisji).

§ 4.

Prawa i obowiązki członków Narodowego Komitetu ds. MAK

1. Każdy członek Komitetu ma prawo występować z inicjatywą na forum Komitetu.
2. Każdy ma prawo zrezygnować z udziału w pracach Komitetu.
3. Członkowie Komitetu mogą organizować wystawy, konferencje oraz seminaria związane z działalnością ICA.

§ 5.

Zasady powoływania członków Narodowego Komitetu ds. MAK

Narodowy Komitet ds. MAK działa na zasadzie dobrowolnego udziału w jego pracach kartografów z różnych ośrodków, zgłoszonych do Komitetu. Członkowie powoływani są przez Głównego Geodetę Kraju, po uprzednim zasięgnięciu opinii aktywnych działaczy środowiska kartografów.

§ 6.

Okres na jaki powoływani są członkowie Narodowego Komitetu ds. MAK

Członkowie Narodowego Komitetu ds. MAK są powołani na okres czteroletni, rozpoczynający się 1 stycznia następnego roku po Generalnym Zgromadzeniu Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej. Kadencja członków kończy się z dniem 31 grudnia roku, w którym odbyło się Generalne Zgromadzenie MAK.

§ 7.

Zasady odwoływania członków Narodowego Komitetu ds. MAK

1. W przypadku trwałego braku możliwości udziału w pracach Narodowego Komitetu ds. MAK, każdy członek zobowiązany jest do przedłożenia informacji o tym Przewodniczącemu Komitetu.
2. W przypadku rezygnacji przez członka Komitetu lub odwołania go przez instytucję, którą reprezentuje, należy zawiadomić Przewodniczącego Komitetu.
3. W miejsce osoby, która zrezygnowała lub została odwołana, Przewodniczący Komitetu po konsultacjach i w uzgodnieniu z reprezentantami instytucji i organizacji wymienionymi w § 2 powoła nowego członka do końca obowiązującej kadencji Komitetu.

§ 8.

Organizacja działania Narodowego Komitetu ds. MAK

1. Komitet Narodowy ds. MAK spotyka się co najmniej dwa razy w ciągu roku, na zaproszenie Przewodniczącego Komitetu.
2. Wybór przewodniczącego Narodowego Komitetu ds. MAK dokonuje się w głosowaniu tajnym zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków Komitetu.
3. Komitet Narodowy ds. MAK podejmuje uchwały w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków Komitetu.
4. Każdy członek Komitetu posiada jeden głos.
5. W przypadku innych głosowań, gdzie głosy ZA stanowią taką samą liczbę co głosy PRZECIW, decydujący głos jest Przewodniczącego.

6. W celu stwierdzenia poprawności głosowania, na początku każdego spotkania wybierana jest komisja skrutacyjna, składająca się z 3 członków Komitetu wybieranych w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów.

§ 9.

Zasady uchwalania i dokonywania zmian w Statucie Narodowego Komitetu ds. MAK

1. Uchwały dotyczące Statutu Narodowego Komitetu ds. MAK oraz proponowanych w nim zmian dokonywane są w głosowaniu tajnym zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków Komitetu.
2. Wprowadzenie zmian w statucie, spowodowanych koniecznością dostosowania statutu do aktualnych przepisów prawnych lub warunków Instytutu, wymaga zatwierdzenia przez Narodowy Komitet ds. Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej.

SPRAWY CZŁONKOWSKIE

LISTA CZŁONKÓW SKP

Stan na dzień 4 maja 2019 r.

L.p.	Nazwisko i imię	Miejscowość
1	Andrzejewska Maria	Warszawa
2	Augustyniak Jacek	Warszawa
3	Bac-Bronowicz Joanna	Wrocław
4	Baranowski Marek	Warszawa
5	Bęcek Kazimierz	Strzelin
6	Bilska Ewa	Warszawa
7	Błądowski Jerzy	Wrocław
8	Borowicz Dorota	Wrocław
9	Brzóska Jolanta	Poznań
10	Buczek Agnieszka	Kraków
11	Całka Henryka	Warszawa
12	Chelmiński Maciej	Warszawa
13	Chrobak Tadeusz	Kraków
14	Cybulski Krzysztof	Zamość
15	Czajka Witold	Zielona Góra
16	Czajkowska Katarzyna	Łódź
17	Czajkowska Małgorzata	Warszawa
18	Czarnecka Justyna	Poznań
19	Czerny Andrzej	Warszawa
20	Derkowska Dorota	Wrocław
21	Dobrzyńska Danuta	Czerwonak
22	Duda Dorota	Złocieńc
23	Dukaczewski Dariusz	Warszawa
24	Durajczyk-Starościak Ewa	Wrocław
25	Fagiewicz Katarzyna	Poznań
26	Fiedukowicz Anna	Warszawa
27	Florek Elżbieta	Słupsk
28	Furdykoń Dariusz	Lubań
29	Galach Henryk	Warszawa
30	Gawryszewski Andrzej	Warszawa
31	Głazewski Andrzej	Warszawa
32	Golba Radosław	Toruń
33	Gołaski Janusz	Poznań
34	Gotlib Dariusz	Warszawa
35	Górecki Adam	Wrocław
36	Górski Jacek	Olsztyn
37	Grzempowski Piotr	Wrocław
38	Horodyski Bogdan	Warszawa
39	Iwaniak Adam	Wrocław
40	Janczar Ewa	Warszawa
41	Jankowska Ewa	Warszawa
42	Jankowski Wojciech	Warszawa
43	Janusiewicz Roman	Wrocław
44	Jaranowska Barbara	Warszawa
45	Joanna Jaroszewicz	Warszawa
46	Joński Sławomir	Warszawa
47	Kaczyński Andrzej Z.	Warszawa
48	Kaj Leszek	Wrocław
49	Kalamucki Krzysztof	Lublin
50	Kamiński Jarosław	Poznań
51	Kamiński Zdzisław	Poznań
52	Karpińska Justyna	Warszawa
53	Karsznia Izabela	Warszawa
54	Kistowski Mariusz	Gdańsk
55	Klimczak Halina	Wrocław
56	Klimko Ryszard	Słupsk
57	Kliniewski Tadeusz	Warszawa
58	Kociuba Dagmara	Lublin
59	Kokociński Przemysław	Poznań
60	Kolaczyński Stanisław	Gdynia
61	Konias Andrzej	Słupsk
62	Kopka Joanna	Warszawa
63	Koralewska Izabela	Poznań

64	Korycka-Skorupa Jolanta	Warszawa
65	Koryzna Aleksandra	Poznań
66	Kościelska-Chmurko Małgorzata	Warszawa
67	Kowalski Grzegorz	Łódź
68	Kowalski Henryk	Warszawa
69	Kowalski Paweł J.	Warszawa
70	Kozieł Zenon	Toruń
71	Kozioł Krystian	Kraków
72	Krauze-Tomczyk Izabella	Warszawa
73	Krupski Jan	Wrocław
74	Krygier Eliza	Poznań
75	Krzywicka-Blum Ewa	Wrocław
76	Kurzeja Grzegorz	Warszawa
77	Kuzemko Marcin	Luboń
78	Kuźmiuk Elżbieta	Warszawa
79	Kwinta Andrzej	Kraków
80	Laskowski Jan	Warszawa
81	Leonowicz Anna	Zurich
82	Lubarska Agnieszka	Kamień Pomorski
83	Ławniczak Radzym	Poznań
84	Machowska Jolanta	Warszawa
85	Macioch Andrzej	Warszawa
86	Malinowski Szymon Piotr	Bielsko-Biała
87	Mamet Hanna	Swarzędz
88	Marcinkowska Lidia	Poznań
89	Marmol Marcin	Kraków
90	Michalak Magdalena	Poznań
91	Michalski Adam	Wrocław
92	Mierkiewicz Marzena	Poznań
93	Mięgoć-Kowalska Beata	Warszawa
94	Mika Monika	Kraków
95	Minorowicz Paweł	Wrocław
96	Momot Agnieszka	Warszawa
97	Morawska Bogumiła	Warszawa
98	Mościbroda Jerzy	Lublin
99	Najgrakowski Michał	Poznań
100	Nakonieczna Iwona	Wrocław
101	Neytchev Pavel	Gdańsk
102	Nowacki Tomasz	Warszawa

103	Nowak-Ferdhus Elżbieta	Wrocław
104	Olczyk Mariusz	Warszawa
105	Olszewski Robert	Warszawa
106	Ostrowska Elżbieta	Warszawa
107	Ostrowski Jerzy	Warszawa
108	Ostrowski Wiesław	Warszawa
109	Owsianik Krzysztof	Wrocław
110	Pachniewicz Ewa	Warszawa
111	Pajkert Robert	Wrocław
112	Parożyńska Beata	Żnin
113	Parzoch Joanna	Wrocław
114	Pasławski Jacek	Warszawa
115	Pelczar Maria	Gdańsk
116	Pędzich Paweł	Warszawa
117	Pietrusiewicz Witold	Warszawa
118	Piotrowski Remigiusz	Warszawa
119	Pitura Piotr	Wrocław
120	Pizoń Małgorzata	Warszawa
121	Poniży Lidia	Poznań
122	Postek Stanisław	Warszawa
123	Prichacz Mateusz	Wrocław
124	Przyłuski Ludwik	Warszawa
125	Pyka Krystian	Kraków
126	Romanowska Justyna	Wrocław
127	Roszczewska Monika	Wrocław
128	Rutkowska Gertruda	Warszawa
129	Rutkowski Jan	Sulejówek
130	Rutkowski Robert	Warszawa
131	Rzadkowski Wojciech	Warszawa
132	Rzepecki Janusz	Poznań
133	Rzędowski Jan	Warszawa
134	Sieradzka-Kasprzak Jolanta	Warszawa
135	Sikorska Krystyna	Warszawa
136	Sikorska-Maykowska Małgorzata	Warszawa
137	Siła-Nowicka Katarzyna	Wrocław
138	Siwek Jerzy	Warszawa
139	Siwicki Michał	Warszawa
140	Skorek Monika	Częstochowa
141	Sokolowski Jerzy	Kraków

Członkowie Stowarzyszenia Kartografów Polskich wstępując w jego szeregi zobowiązali się do uiszczania rocznej składki na potrzeby działalności Stowarzyszenia. W związku z tym prosimy o uregulowanie zaległości.

Numer konta

Stowarzyszenie Kartografów Polskich
ul. Kochanowskiego 36, 51-601 Wrocław
PKO BP IV O/Wrocław
50 1020 5242 0000 2102 0129 2234

Składki członkowskie: niezmiennie od początku istnienia SKP wysokości składek członkowskich wynoszą: normalna – 60 zł, ulgowa 50% – 30 zł (dla emerytów, studentów, doktorantów), rodzinna – 60 zł za dwie osoby. Termin płatności składki za rok bieżący mija 30 września 2019 r. Szczegółowy regulamin składek członkowskich jest dostępny na stronie internetowej SKP: <http://www.polishcartography.pl/>